

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

9. ČÍSLO / XVIII. ROČNÍK

10 Kč • 0,40 €

7. BŘEZNA 2010

Z obsahu:

Na cestě

k velikonoční radosti
Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci
17. února 2010
- strana 2 -

Svatý František
obrací heretiky (7)
- strana 4 -

Jak je to možné?
- strana 5 -

Jan Maria Vianney
a Eucharistie
Galerie svatých kněží
- strana 6 -

Eucharistický zázrak
v Buenos Aires
M. Piotrowski
- strana 8 -

Umučení našeho Pána
podle vidění Kateřiny
Emmerichové
- strana 10 -

Jak mění internet
sexuální chování
Psychiatr Raphael Bonelli
o porno-podívané na jedno
kliknutí myši a o léčbě
internetových sexuálních
maniaků
- strana 11 -

*Kde není úcta, není víra, kde není víra, není láska,
kde není láska, není život...*

El Greco (kolem 1541-1614): Pokání sv. Petra

Drazí bratři a sestry, dnes nastupujeme Popeleční středou cestu, která se vine čtyřicet dní a která nás přivádí k Pánově velikonoční radosti. Při této duchovní pouti nejsme sami, protože nás provází Církev a podporuje nás od počátku Božím slovem, které obsahuje program duchovního života a potřebu pokání, a svátostnými milostmi.

Slova apoštola Pavla nám dávají přesný pokyn: *Napomínáme vás, abyste nepřijali milost Boží nadarmo... Teď je ta doba příhodná, teď je ten den spásy* (2 Kor 6,1-2). Opravdu, z křesťanského pohledu každý okamžik života je možno označit za příhodný a každý den se může nazývat dnem spásy,

ale liturgie Církve vztahuje tato slova zvláštním způsobem k poslední době. A že čtyřicetidenní příprava na Velikonoce je příhodná doba milosti, to můžeme pochopit z výzvy, kterou se na nás obrací vážný obřad udělování popelce, který má v liturgii dvě formule: „Obráťte se a věřte evangeliu“ a „Pamatuj, že jsi prach a v prach se obrátíš.“

Radikálnost obrácení

Ta první je výzva k obrácení, slovo, které je třeba brát v jeho mimořádné vážnosti a přijmout překvapující novost, kterou vyzařuje. Výzva k obrácení totiž

Na cestě k velikonoční radosti

obnažuje a obviňuje snadnou povrchnost, která velmi často charakterizuje náš život. Obrátit se znamená změnit směr životní cesty: tedy ne malou opravou, ale opravdovou změnou pochodu. Obrácení znamená jít proti proudu, kde „proud“ je povrchní životní způsob, nevhodný a iluzorní, který nás často vleče, ovládá nás a činí nás otroky zla nebo prostě vězni morální prostřednosti. Obrácení naopak směřuje k vysokému stupni křesťanského života, obracíme se k evangeliu živému a osobnímu, kterým je Ježíš Kristus. Jeho osoba je konečným cílem

a hlubokým smyslem obrácení. On je cesta, po které jsou všichni povoláni kráčet v životě osvícení jeho světlem a podporování jeho silou, která dává pohyb našim krokům. Tím způsobem zjevuje obrácení jeho tvář ještě více zářící a uchvacující: není to prosté mravní rozhodnutí, které napravuje naše životní chování, nýbrž je to volba víry, která nás plně zařazuje do intimního společenství s živou a konkrétní Ježíšovou osobou. Obrátit se a věřit evangeliu nejsou dvě rozdílné nebo jen určitým způsobem k sobě přiřazené věci, nýbrž vyjadřují tutéž realitu. Obrácení je totální „ano“ toho, kdo odevzdává svůj život evangeliu a odpovídá svobodně Kristu, který se jako první nabízí člověku jakožto cesta, pravda a život, jako ten, kdo jediný ho osvobodí a spasí. Právě to je smysl prvních slov, jimiž podle evangelisty Marka Ježíš otevírá hlásání „Božího evangelia“: *Naplnil se čas a přiblížilo se Boží království; obraťte se a věřte evangeliu* (Mk 1,15).

Pro Kristův životní způsob

„Obráťte se a věřte evangeliu“ nestojí jen na začátku křesťanského života, ale doprovází ho na každém kroku, trvale se obnovuje, rozlévá se a rozvětňuje ve všech svých výrazech. Každý den je vhodný okamžik milosti, protože každý den nás vyzývá, abychom se svěřili Ježíši, abychom k němu měli důvěru, abychom v něm zůstávali a sdíleli s ním jeho životní způsob, učili se od něho lásce, následovali ho v každodenním plnění Otcovy vůle, jediného velkého zákona života. Každý den, i když nechybí těžkostí a námah, únavy i pádů, i když jsme pokoušeni, abychom opustili cestu následování Krista a uzavřeli se sami do sebe v našem egoismu, aniž bychom si uvědomovali nezbytnost, že se máme otevřít Boží lásce v Kristu,

Pokračování na str. 12

Editorial

„Nebudete-li činit pokání, neobráte-li se, všichni podobně zahynete.“ I v „milosrdném“ Lukášově evangeliu jsou místa, která vyjadřují vážné výstrahy a varování a upozorňují, že nikdo z nás nemá nebe bezpečně předplaceno. Naopak, „mnozí se budou snažit vejít, ale marně. Pán jim řekne: Nevím, odkud jste!“ Nic nepomůže dokazovat: „Kázal jsi u nás, jedli jsme s tebou!“ – „Neznám vás.“ Je zcela jasné, že Ježíš zde mluví nikoliv o lidech, kteří na Boha nemyslí nebo kteří v něho nevěří, ale o těch, kteří se dokonce počítají do skupiny jeho blízkých známých.

Naše spravedlnost se neměří podle toho, jak ji hodnotíme my sami, ale jak se jeví Božím očím. Skutečnost, že se pohybujeme v Pánově blízkosti, může se pro nás stát dokonce přitěžující okolností: „Mnoho jich přijde od východu i od západu a zaujmou místo u stolu, ale synové království budou vyhnáni do temnot, tam bude pláč a skřípání zubů.“ O tomto „skřípání zubů“ se v evangeliu mluví dokonce na sedmi místech. Připomínka nezbytné bdělosti není strašení,

ale uvedení do reality, kterou je třeba mít před očima. „Mějte bedra připásaná a vaše lampy ať hoří! Buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kdy se nenadějete!“ Nezbytnost připásaných beder nám připomínají také časté zprávy o velkých nečekaných katastrofách i běžné každodenní události. (Malý příklad: je tomu měsíc, co 15 metrů přede mnou vletělo na chodník auto, které se odrazilo od ostrůvku uprostřed vozovky.)

Kdo je připraven, není překvapen, protože překvapení může být příjemné i krajně nepříjemné. Opakem připravenosti je bezstarostná sebejistota, jako by se nám nemohlo nic stát. Jenže cesta, která vede k Otci, je úzká a brána těsná. Po úzké cestě nelze kráčet bezstarostně. Široká cesta se může jevit pohodlná a bezstarostná, ale směřuje do záhuby, a je mnoho těch, kteří po ní krácejí.

Po jakési „rozšířené“ cestě kráčíme už více než čtyřicet let. Zdá se výhodná a pohodlná, ale jedno nás mělo na ní už dávno přece jen znepokojovat: že nás na ní tak ubývá. Máme-li po-

užit jiného obrazu, je tomu jako s oním neplodným fíkovníkem, který nenese plody. Vyprazdňuje se semináře a kláštery. Morální skandály otrásají církev. Jelikož nejsou ojedinělé, je třeba je chápat jako vnější vředy hluboké vnitřní choroby, která nejnápadněji propuká u nejvíce ohrožených: oslabených a vystavených nákaze. Nejsou to jediné naše hříchy, ale jsou to hříchy tak ohavné a nápadné, že je zatím nepřipouští ani laická veřejnost, která navíc využívá této příležitosti, aby pokrytecky poukazovala na hříchy církve a odváděla tak pozornost od svých hříchů.

Pohlavní zneužívání je hřích opravdu ohavný. Je to krajně sobecké, bezohledné zneužití nevinnosti, nevědomosti a bezbrannosti a důvěry mladého člověka a hrubé narušení psychického vývoje osobou, od které mladistvý čeká právem úplný opak, profesionální ochranu a podporu proti zlému. Není to více než ohavné sobectví kvůli nezřízenému uspokojení vlastních neopanovaných chťičů pošlapat nevinnost bezbranného? Těto hrubosti se nedopouští nějaký nevychovaný hulvát, ale osoba s akademickým vzděláním,

Pokračování na str. 13

Výstraha

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle

**Když nebudete činit pokání,
všichni podobně zahynete!**

Zamyšlení nad slovy svatého Pavla jsou nejlepší přípravou na dnešní setkání s Pánem. Mluví o neposlušnosti vyvolených. Izraelský národ byl cestou do zaslíbené země den co den nejen svědkem, ale přímým účastníkem neobyčejných divů, doslova žil ze zázraků, jimiž mu Hospodin dokazoval svou láskyplnou otcovskou péči. Ale ani největší divy a zázraky nestačí samy na to, aby uchránily lidské srdce od bloudění. Ačkoliv to byl vyvolený Boží lid, *většina z nich se Bohu nelíbila*. Proč? Naslouchali falešným svůdcům a přizpůsobovali se pohanskému světu. Oddávali se modlářství a smilstvu *a bylo jich usmrceno za jediný den třiaadvacet tisíc*⁽¹⁾. Reptali, ohlíželi se zpět za egyptskými hrnci⁽²⁾ *a byli pobiti od anděla záhuby*.

Tyto věci se staly, abys měl před očima výstražný příklad. Nepřikláníš se také k těm, kteří se bláhově chlácholí myšlenkou, že všeobecné názory a zvyklosti okolního světa platí dnes už více než věčná Boží přikázání? Kdo by mohl být kompetentnější, aby je změnil, než sám Boží Syn? Ale on je *nepřišel zrušit, ale naplnit*⁽³⁾ a varuje každého, kdo by chtěl *zrušit třeba i to nejmenší přikázání, a učít tak lidi*⁽⁴⁾.

Boží výstraha je potřebná proto, že naše přirozenost porušená hříchem tak snadno sklouzne na scestí, a to i přesto, že se nám dostává nespočet důkazů o zvláštní Boží přízni. Nebuď si proto tak jist, že se líbíš Bohu, *protože jsi tentýž duchovní pokrm a piješ tentýž duchovní nápoj*. Měj se na pozoru, zda se tvoje srdce přitom *neohlíží nazpět*⁽⁵⁾, zda si něco nenalhá a nevyhledává si tak úkradkem cestu zpět do země otroctví a pohanských skutků. Je to tím spíše na pováženu, že svět pohanů neleží daleko za Rudým mořem, ale obklopuje tě ze všech stran a ponouká tě, aby ses mu otevřel a měl účast na jeho lákavých a svůdných potěšeních. Dej si dobrý pozor na prohnané opovázlivce, kteří takové návraty vychytrale zdůvodňují a omlouvají po svém. Mylně se *domnívají, že stojí*, a bez uzardění chtějí *sloužit dvěma pániům*⁽⁶⁾. Jen *ať si dává každý pozor, aby nepadl*.

Teprve až to všechno uvážíš, zajdi za Ježíšem. Sám Boží Syn ti dosvědčí, jak vážně je třeba brát každé Boží varování. Právě mu donesli zprávu o tragédii, která všemi otřásla. Prokurátor dal povraždit Galilejce právě ve chvíli, když přinášeli Bohu svou oběť. Jak vidíš, nesoudí ty nešťastníky, kteří zahynuli. Poznává však smýšlení těch, kteří se domní-

vají, že ty nešťastníky netrestá jen Pilát, ale i sám Hospodin, a chce naopak otrást jejich falešnou sebejistotou.

Je nad naše síly proniknout do Božích úradků a do tajemství lidských osudů. Slyšíš-li o cizím neštěstí, není to příležitost k tomu, abys hledal, čím si je postižení zasloužili. Skutečnost, že to nepostihlo také tebe, vůbec neznamená, že jsi na tom lépe. Mysli především na to, jak málo stačí, aby ses zcela nenadále ocitl tváří v tvář svému Soudci. Co ti pak budou platné všechny jakkoliv chytře vymyšlené důvody a lichotivé sebeomlouvání?

Chceš namítnout, že tvé vlastní já se brání přijmout takové výstrahy, ptáš se, zda to není z Boží strany nemilosrdné, ba až nelidsky kruté? Není lehké uvěřit, že i tato Boží řeč je řečí otcovské lásky. Ale co když lidská nedoslýchavost je už tak velká, že sotva slyší i tak důrazné Boží varování? Jak vidíš na příkladu Izraelitů, Hospodin nezačíná hrozbami a tresty, ale láskou, která dokonce dělá divy. Ani v pohromách a trestech neprojevuje svou prchlivost, ale trpělivost. Neštěstí a hrůzy, o kterých se dovídáš a které tě až pobuřují, jsou jenom stínem toho, před čím tě Pán právě jimi názorně varuje. Kdybys mohl najednou spatřit všechny hrůzy světa, je to stále jen náznak oné opravdové hrůzy, jakou představuje i jeden jediný hřích jakožto vzpoura tvora proti svému Bohu, a je to současně pouhý náznak toho, co to znamená být navěky odloučen od jeho lásky. Protože tě Pán chce uchránit toho nejskutečnějšího trestu, záhuby, která už pak nekončí, ale trvá věčně, touží otevřít ti cestu zpět na své srdce, sestoupil z nebe a zanedlouho vystoupí na svůj kříž.

Jen proto, abys nepromarnil svou jedinou a tak draze zaplacenou příležitost, opakuje jeho láska svoje varování: *Nebudete-li činit pokání, všichni podobně zahynete*. To není hrozba, to je láskyplná prosba. Zaposlouchej se do Pánova podobenství, vždyť mluví o tobě. Kolik let už Božský Hospodář přichází a marně hledá tvoje dobré plody? Kolik let už neplodně zabíráš půdu, která by mu mohla přinášet hojný užitek? Poděkuj svému Vinaři za všechnu jeho trpělivost a vytrvalou péči, s jakou se tě zastává a s jakou tě ošetřuje. *Pán je milosrdný a milostivý, shovívavý a nadmíru dobrotivý. Jako je vysoko nebe nad zemí, tak je velká jeho láska k těm, kdo se ho bojí*⁽⁷⁾. Ale nezahrávej si s ní a neotálej. Nemávní rukou nad jeho varováním! *Bůh není člověk, aby lhal*⁽⁸⁾. Co když tento půst je tvoje poslední příležitost?

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ 1 Kor 10,8; ⁽²⁾ srov. Nm 11,5; ⁽³⁾ Mt 5,17;

⁽⁴⁾ tamt. 19; ⁽⁵⁾ srov. Lk 9,62; ⁽⁶⁾ Mt 6,24;

⁽⁷⁾ resp. žalm 103; ⁽⁸⁾ Nm 23,19

Liturgická čtení

1. čtení – Ex 3,1–8a.13–15

Mojžíš pásl stádo svého tchána Jitra, midjanského kněze. Když jednou vyhnal stádo za step, přišel k Boží hoře Chorebu. Tu se mu zjevil Hospodinův anděl v plameni ohně, který šlehal ze středu keře. Díval se, a hle – keř hořel plamenem, ale neshořel.

Mojžíš si řekl: „Půjdu se podívat na ten zvláštní zjev, proč keř neshoří.“ Když Hospodin viděl, že se přichází podívat, zavolal ze středu keře: „Mojžíši, Mojžíši!“ A on odpověděl: „Tady jsem!“

Bůh řekl: „Nepřibližuj se sem, zuj opánky ze svých nohou, neboť místo, na kterém stojíš, je půda svatá.“ A pokračoval: „Já jsem Bůh tvého otce, já jsem Bůh Abrahámův, Bůh Izákův a Bůh Jakubův!“ Mojžíš zahalil svou tvář, neboť se bál pohlédnout na Boha.

Hospodin pravil: „Viděl jsem bídu svého lidu, který je v Egyptě, slyšel jsem jejich nářek na biřice; ano, znám jejich bolesti. Proto jsem sestoupil, abych je vysvobodil z ruky Egyptanů a vyvedl je z oné země do země úrodné a širé, do země oplývající mlékem a medem.“

Mojžíš pravil Bohu: „Hle, já přijdu k synům Izraele a řeknu jim: ‚Posílá mě k vám Bůh vašich otců.‘ Když se zeptají: ‚Jaké je jeho jméno?‘ – co jim mám říci?“ Bůh pravil Mojžíšovi: „Já jsem, který jsem!“ A dodal: „Tak řekneš synům Izraele: ‚Ten, který jest, posílá mě k vám.‘“

A ještě pravil Bůh Mojžíšovi: „Tak řekneš synům Izraele: ‚Hospodin, Bůh vašich otců, Bůh Abrahámův, Bůh Izákův a Bůh Jakubův, posílá mě k vám!‘ To je moje jméno na věky, to je můj název po všechna pokolení.“

2. čtení – 1 Kor 10,1–6.10–12

Chtěl bych vám, bratři, připomenout, že všichni naši praotcové byli pod oblakem, všichni prošli mořem, všichni přijali Mojžíšův křest v oblaku a v moři, všichni jedli stejný duchovní pokrm a všichni pili stejný duchovní nápoj; pili totiž z duchovní skály, která je doprovázela, a tou skálou byl Kristus. Ale přesto se většina z nich Bohu nelíbila. Pomřeli na poušti.

Tyto věci se staly nám pro výstrahu, abychom netoužili po špatnostech, jako toužili oni. Ani nereptejte, jako někteří z nich reptali, a za to byli pobiti od anděla Zhoubce.

Pokračování na str. 15

Svatý František obrací heretiky (7)

PRVNÍ ÚSPĚCHY - POKRAČOVÁNÍ

František navštívil rodný zámek a čekal na příjezd Jeho Vysokosti knížete. Protože však kníže nepřijížděl, vrátil se do Thononu a vrhl se opět do apoštolské práce. Aby zpestřil hlásání pravdy, hledal nové formy. Vyzval jednoho mladého katolíka, Bernarda, aby se naučil z paměti nejdůležitější zásady víry a povinnosti křesťana. Když mládenec uměl svou roli, ohlásil světec, že v kostele sv. Hippolyta se uskuteční disputace. Tato novinka přitáhla mnoho zvědavců, katolíků i heretiků. František kladl mládenci otázky a ten odpovídal s takovou živostí a horlivostí, že to všichni přítomní uchvátilo.

Horlivost apoštola nakonec naklonila pana d'Avully, aby složil veřejné vyznání víry. Silně na něho zapůsobilo chování pastorů, mezi kterými panovala taková nejednota v otázkách víry velké důležitosti. Světec přijal konvertitu se vši apoštolskou láskou a v prvním rozhovoru mu vyložil, že nejednota pastorů je přímým důsledkem zásad reformace, podle kterých má každý právo vykládat si Písmo podle svého. Jednota víry je právě známkou katolické církve a ta mimo ni neexistuje. Jen v ní je neomylný úřad, který stráží čistotu a jednotu víry. Poukázal na sílu tradice, která se opírá o samotné apoštoly, zatímco hereze právě staví na překrucování Písma a dopouští se podvodů, jak mohl baron konstatovat ve spisech reformátorů. Baron ovšem nechtěl přijmout nic bez zralé úvahy, protože to byl člověk důsledný a přemýšlivý. Scházel se tedy s Františkem denně a kladl mu stále nové otázky. Čím hlouběji bádával, tím jasněji poznával, že pravda je na straně katolíků. Protože jejich rozhovory byly často někým přerušeny, scházeli se nakonec za městem na louce u vysokých dubů. Ba-

ron d'Avully se nakonec rozhodl, že předloží ženevským pastorům výklad předních článků víry se žádostí, aby na ně odpověděli na základě pevných a neměnných důkazů. To sice zdrželo jeho konečné obrácení, ale František to uvítal, protože si byl jist, že disputace upevní barona ve víře a učiní z něho neochvějný sloup katolické víry. Pan d'Avully splnil svůj záměr a do Ženevy skutečně napsal, ale odpověď neobdržel. Nečekal již dále a vykonal u Františka generální zpověď. S ohledem na své

přátele však nechtěl, aby se obřad odvolání bludů konal v Thononu. Dne 28. srpna se odebral do Turína a tam se před inkvizitorem slavnostně zřekl Kalvinových bludů a složil vyznání katolické víry. Pak přijal svatě přijímání z rukou nuncia, který okamžitě podal zprávu kardinálu de Santa Severinovi.

Papež Klement VIII. měl z konverze nesmírnou radost a napsal baronovi gratulační breve: „Drahý Synu, s velkou radostí jsme se dověděli o nesmírné milosti, jakou Ti prokázal Ten,

Sv. František Saleský

který je bohatý ve svém milosrdenství. On Tě mocí své pravice vyzvedl z mraku bludů a osvětil nebeským světlem, abys poznal a zakusil krásu pravdy katolické víry a vstoupil do římské Církve, mimo kterou není spásy... Radujeme se s celou katolickou církví, s Tvým pánem knížetem, který Tě miluje a váží si Tě, i spolu s Tvou šlechetonou manželkou, jejíž slzy a modlitby vystoupily před Boží trůn a získaly Tě pro Krista... Jdi tedy, Synu, a vyprávěj všem o zázracích, jaké Bůh vykonal v Tvé duši: pronásledoval jsi Církev jako Šavel, nyní dělej vše, co můžeš, abys ji bránil a podporoval jako Pavel.“

Heretici byli tím obratem zmateni, šířili pověsti, že ho misionář očaroval pomocí černé magie. Pastor Frey se pokoušel pana d'Avully přesvědčit, že se stal obětí podvodu. Napsal mu, že osobně přijede do Thononu a veřejně usvědčí jeho svůdce nejjasnějšími důvody, že všechny argumenty ve prospěch katolické církve jsou holý klam. Baron ho vzal za slovo a ihned informoval Františka, že ho čeká návštěva pastora a konference na téma víry. Zpráva se roznesla po celém kraji. Heretici byli hrdí na fanfarónské gesto svého pastora a těšili se, že „papistus“ bude brzy zlikvidován. Katolíci měli obavy, jak dopadne souboj s tak chytrým pastorem. Ale dny plynuly, a pastor nikde. Pan d'Avully zajel do Ženevy a naléhal na něho, že jde o jeho čest i čest jeho nábožen-

HOLLYWOOD ZKRESLUJE OBRAZ KŘESŤANŮ

Způsob, jakým Hollywood představuje životní způsob západních křesťanů, velmi ztěžuje evangelizaci v Asii. Tam se vytváří obraz, že křesťané jsou rváči, kteří se opíjejí a pěstují divoké party. To vyvolává především u muslimů a buddhistů odmítavý postoj ke křesťanství. Tento zkreslený obraz mohou opravit jen samotní křesťané svým příkladným životem. To je ovšem dlouhodobý proces, ale jiná alternativa není.

EGYPT PŘED RADOU PRO LIDSKÁ PRÁVA

Tři hodiny odpovídali zástupci egyptské vlády na výtky diplomatů OSN ve věci dodržování lidských práv. V Egyptě se praktikuje cenzura, mučení, diskriminace menšin, zvláště koptických křesťanů. Podle Husního Mubaraka je současný autoritativní režim jedinou alternativou v zemi vedené islámskými extrémisty. Společnost pro lidská práva však nehodlá takový bílanký šek Egyptu podepsat. Hospodářskou a rozvojovou pomoc bude nutno řídit podle pokroku dosaženého v oblasti lidských práv.

BLAHOŘEČENÍ MUČEDNÍKA SOLIDARITY

Jiří Popieluszko, katolický kněz, který byl brutálně zavražděn v roce 1984 agenty polské tajné služby, bude 6. června ve Varšavě prohlášen jako mučedník za blahoslaveného. Oznamil to varšavský arcibiskup Kazimierz Nycz. Obřad povede arcibiskup Angelo Amato, prefekt Kongregace pro blahorečení a svatořečení. Hrob mučedníka navštívilo ve Varšavě více než 18 milionů lidí. Brutální vražda posílila odpor proti komunistickému režimu, který pak za pět let definitivně padl. Soud potrestal pachatele, nikoliv však původce zločinu.

PAPEŽSKÁ NEMOCNICE NA POMOC KUŘÁKŮM

Známa klinika Gemelli v Římě, kde se v případě potřeby léčí také papež, nabízí program, který pomůže kuřákům zbavit se svého otroctví. Program připravilo psychiatrické oddělení. Již dříve se zde léčila závislost na drogách a alkoholu. Kdo hledá pomoc, může „s pomocí expertů vyjít z tunelu tabákové závislosti“.

Kath-net

ství, ale všechno marné. František v obavě, aby nevznikly řeči, že konference se neuskutečnila z jeho viny, vyhlásil z kazatelny, že je na ni připraven, ale protivník se nedostavuje, ačkoliv sám první hodil rukavici.

„Nejsem hoden bránit katolickou církev,“ říkal v pokoře, „a nepočítám sám se sebou a se svým rozumem, ale spoléhám na svatost celé záležitosti a mého poslání. Doufám, že Bůh, který mě prostřednictvím mého biskupa poslal, udělí mi potřebnou moudrost, abych pokořil hlasatele bludu, On, který skrze dvanáct prostých rybářů pokořil pýchu učených filosofů.“

Plný apoštolských citů navrhl baronovi, že oba pojedou do Ženevy a přinutí pastora ke konání konference. Pan d'Avully to přijal s velkou radostí a vydali se na cestu spolu s kanovníkem Ludvíkem, panem Fournierem, radním z Thononu, a jinými obyvateli, jak katolíky, tak protestanty, kteří měli být svědky disputace.

„Slíbil jsi panu baronovi d'Avully, že přijedeš do Thononu, abys mu v mé přítomnosti dokázal, jak jsem ho oklamal a uvedl do bludné nauky. Protože jsi nedodržel slovo, přijel jsem bránit svou nauku a dokázat, že jsi to ty, kdo je v bludu. Nechávám ti svobodu zvolit téma diskuse, protože s Boží milostí se cítím dosti silný dokázat panu d'Avully pomocí nezbytných důkazů, že všichni, kdo opouštějí římskokatolickou církev, jsou v nejhlubším bludu.“

Pastor byl zaskočen a neměl na vybranou, pokud se nechtěl vystavit posměchu. Šli tedy na náměstí zvané Molarda a tam pastor využil své svobody a neustále měnil předmět diskuse, protože cítil, jak ztrácí půdu pod nohama. Ještě dříve, než byl daný bod objasněn, rychle přeskakoval na jiný.

„Trpělivost, můj pane,“ naléhal světec, který demaskoval chytrost protivníka, „nejdříve

odpověz na jedno a potom přejdeme k dalšímu.“

„Využívám jen svého práva,“ bránil se pastor.

František ho tlačil ke zdi v každé další otázce, odkrýval všechny jeho postupy. Disputace trvala celé tři hodiny. Heretici skákali z předmětu na předmět, od církve ke svátostem, od dobrých skutků k očistci a k jiným článkům, o účtě ke světcům apod. Když nakonec pastor viděl, že se nevykrotí, přerušil v náhlém výbuchu hněvu diskusi a zahrnul Františka nadávkami jako podvodníka, čaroděje, falešného proroka, který svádí lid, nakonec se sebral a utekl, aniž počkal na vystoupení pana d'Avully. Baron se nakonec ujal slova, vyslovil politování, že se dal tak dlouho klamat od mistrů lži, kteří si nezaslouží víru, protože nemají jiné argumenty než hněv a znevažování.

Toto skvělé vítězství katolického náboženství v samém sídle hereze mělo velký ohlas. Celá provincie se zatřásla ve svých dosavadních přesvědčeních a začala spatřovat ve svatém apoštolu neporazitelného šermíře pravdy.

Sabaudský kníže chtěl znovu udělit Františkovi hodnost senátora, jak to vyjádřil v dopise senátor Favre: „Tvoje ctnosti jsou důvodem náklonnosti, jakou k Tobě žíví Jeho Jasnost kníže. Byl bys už dávno obdržel hodnost senátora, kdyby tvoje skromnost nezávítězila nad touhou celého našeho důstojného shromáždění.“

V té době obyvatelé Alligens a Mesinges slíbili, že se slavnostně zřeknou hereze. Kníže jim proto udělil zvláštní privilegia a biskup jim přiznal právo mít vlastního pastýře. Svatý apoštol z moci udělené biskupem jmenoval společným farářem obou míst Petra Majoniera, kněze obdařeného kazatelskou výmluvností a dokonalého duchovního vůdce, který dříve sloužil u kostela v Larringe za řekou Drance.

(Pokračování)
Překlad IŠ

Jak je to možné?

Jedna skupina luteránských teologů zveřejnila v roce 1971 manifest, který je výrazem úchvatné poctivosti:

V Lurdech, ve Fatimě a jiných mariánských svatyních jsou nezaujatí vyšetřovatelé nadpřirozených skutečností, které mají intimní vztah k svaté Panně buď to na základě zjevení, nebo na základě zázračných milostí, které si od ní lidé vyprosili a na její přímluvu obdrželi. Jsou to skutečnosti, které nepřipouštějí žádné přirozené vysvětlení. Dodnes se stalo v Lurdech 1200 uzdravení, která lékaři pokládají za vědecky nevysvětlitelná. Katolická církev z nich prohlásila za zázračné jen 44. Po dobu třiceti let mělo 11 000 lékařů všech vyznání a vědeckých názorů volný přístup do kanceláře lékařských náleží. Uzdravení uznané za zázračné má tedy tu nejvyšší možnou záruku.

Jaký hluboký smysl mají v Božím plánu tyto zázraky? Zdá se, jako by Bůh chtěl radikálním způsobem odpovědět na moderní nevěru. Jak může

nevěříci tváří v tvář těmto skutečnostem v dobré víře trvat na své nevěře?

Nemusí nás tyto skutečnosti přivést k tomu, abychom znovu uvedli do evangelické církve Matku Boží? Není to nezvratný důkaz role, jaká je dnes Marii přidělena k naší spáse?

Existence křesťanské víry je dnes v té či oné zemi vážně ohrožena. Bylo by nadmíru lehkomyšlné ignorovat Boží hlas, který pomocí Marie promlouvá k světu, stavět se zády k němu jen proto, že svůj hlas pozvedá v katolické církvi... A to tím spíše, že reformovaná církev se od Matky Boží neodvrátila, teprve po třicetileté válce a v období volnomyšlenkářů XVIII. století byla mariánská úcta potlačena. Tím, že byla v evangelických srdcích udušena úcta k Madoně, byly také zničeny něžné city křesťanské zbožnosti.

*Reise und Mission
Nr. 113 von FJE
Podle: „Marianischen
Sammlung 1991“
od Fr. Alberta Pfliegera*

NEVĚŘÍCÍ FARÁŘ

Klaas Hendrikse nevěří v Boha. V tom je zajedno s mnoha Holanďany. Co z něho dělá ateistu, za kterého se označuje: je farářem protestantské farnosti v Zierikzee a hlásá tak z kazatelny, že Bůh neexistuje. A to už dlouho. Napsal o tom také knihu: „Víra v Boha, který neexistuje“.

Pro televizi podal vysvětlení: „Moje definice ateisty je doslovně: Ateista je ne-teista: Teista je někdo, kdo teistickým způsobem věří v Boha, Boha s vlastnostmi, např. všemohoucností, všudypřítomností a vševedoucností. Ateista popírá, že takový Bůh existuje. Ateista je někdo, kdo popírá.“ Protestantská církev rokovala, zda může zůstat farářem, který popírá Boha, nebo ne, a dospěla k závěru, že může: Musíme připustit takový názor: je to součást teologické diskuse.

ROSTOUCÍ BÍDA UPROSTŘED BLAHOBYTU

Počet obyvatel Spolkové republiky Německo, kteří žijí pod hranicí chudoby, rapidně roste. V roce 2008 to bylo 15 %, tedy 11,5 mil. obyvatel. Uveřejnil to Německý institut pro hospodářský výzkum. To je o jednu třetinu více než před deseti lety. Postiženy jsou především rodiny s dětmi. Čtvrtina postižených jsou mladí lidé mezi 19 a 25 roky života. Je třeba podporovat rodiny s malými dětmi a připravit lepší možnosti zaměstnání pro samoživitele. *Kath-net*

Pomluvy a pokušení

Nekompromisní boj proti všem projevům hříchu se setkal se značným odporem některých farníků. Horlivé pastýře nemají síly zla v lásce a využívají každé příležitosti, aby je zstrašily a znechutily. Posluhují si přitom lidmi, kteří podléhají jejich vlivům. Ve farnosti se začalo šeptat, že farář je nesnášenlivý, nadměrně přísný a vměšuje se do soukromého života. Nespokojenost rostla, protože farář mnoha věřícím, kteří nechtěli skoncovat s hříšnými obyčejí, odmítl udělit rozhřešení.

V důsledku opakovaného napominání děvčata z Arsu přestala navštěvovat taneční zábavy, na kterých docházelo k nepřístojnostem. To nesmírně pobouřilo některé mladíky z Arsu i z okolí. Začali šířit pomluvy, že farář vede nemravný život, začaly se objevovat anonymní dopisy plné lží a pomluv. Podobné hanopisy byly vyvěšovány jako plakáty, dělali mu výtržnosti pod okny a zašli tak daleko, že označili faráře za otce nemanželského dítěte. Na konci svého života se Jan Maria přiznal: „Kdybych byl věděl, co mě v Arsu čeká, když jsem tam přišel, byl bych v té chvíli zemřel.“

Tyto pomluvy byly pro faráře arského zdrojem tak velkého duchovního utrpení, že byl blízko rozhodnutí z farnosti odejít. O tom, že nakonec zůstal, rozhodl jediný důvod: jeho odchod by mohli pokládat za potvrzení všech pomluv.

Čím více byl napadán, tím více se odevzdával do Božích rukou, ze srdce odpouštěl všem svým nepřítelům a modlil se za jejich obrácení. „Dovolil jsem jim, ať říkají na mě, co chtějí, a tak jsem je nakonec přivedl k tomu, že umkli.“

Myslel jsem, že mě z Arsu vyženou holí, že mě biskup suspenduje a vsadí do konce života do vězení... Vidím, že jsem si takovou milost nezasloužil.“

GALERIE SVATÝCH KNĚŽÍ

Jan Maria Vianney
a Eucharistie

Celá kněžská služba svatého faráře arského se soustředovala na Eucharistii. Jan Maria celým svým životem, kázáním i službou svátosti pokání a Eucharistie ukazoval na největší poklad: osobu Zmrtvýchvstalého Pána Ježíše Krista, který žije a působí v katolické církvi: odpouští hříchy, uvolňuje z moci satana, léčí všechny duchovní rány a převádí z časného života do života věčného.

Tímto duchovním utrpením však Pán svého kněze formoval. Dovedl ho k takovému stupni pokory, že Jan Maria se radoval, když jím pohrdali. Jedinou odpovědí na všechny pomluvy bylo mlčení, modlitba za pomlouvače a příkladný život.

Pán formuje člověka, když ho provede duchovním utrpením, dopouští na něho různá pokušení, zvláště zmalomyslnění a zoufalství. Jan Maria zakusil vnitřní temnoty, ve kterých se mu zdálo, jako by ho Bůh opustil. Ale v této zkoušce nepřestával Pán bezmezně věřit a důvěřovat.

Říkal: „Když milujeme, utrpení přestává být utrpením. Čím více utíkáš od kříže, tím více

na tebe padá. Je třeba se modlit, abychom kříže milovali. Pak se stanou sladkými.“ Sám to zakoušel po dobu až pěti let. „Těžce mě očerňovali, byla to těžká protivenství. Bůh je mi svědkem, že mi nechybělo křížů, bylo jich více, než jsem mohl unést, ale začal jsem se modlit, abych si zamíloval utrpení, a pocítil jsem se šťastným. Poznal jsem, že jen v lásce k utrpení je pravé štěstí. ...Všechny naše těžkosti vycházejí z toho, že nemilujeme kříž. (...) Nejvíce sloužíme Bohu tím, když děláme to, co nám nepůsobí příjemnost a zalíbení.“

Svatý Jan Vianney nám připomíná, že utrpení, které neobětujeme Bohu, je silou, kte-

rá ničí člověka – proto musíme každý kříž a každé utrpení obětovat Kristu a pak se stane zdrojem milosti a Božího požehnání.

Svatý dar
svátosti kněžství

Svatý farář arský si byl vědom odpovědnosti za spásu svých farníků a všech těch, kteří využívali jeho kněžské služby. Byl si vědom, jak velkým darem pro lidstvo je svátost kněžství, kterou Ježíš ustavičně zpřítomňuje svou spásu. Proto zdůrazňoval věřícím, že kněžství je svátost, která se týká všech lidí. „Kněz je člověk, který obdržel od Boha všechnu jeho moc. Jako Otec poslal mne, i Já posílám vás, řekl Pán prvním kněžím. Jděte do celého světa a hlasejte evangelium všemu stvoření. Kdo vás slyší, mne slyší, kdo vámi pohrdá, mnou pohrdá,“ hlásal z kazatelny.

„Když kněz uděluje rozhřešení, neříká: »Bůh ti odpouští«, ale »Já ti odpouštím hříchy«. Při proměňování neříká: »Toto je Pánovo Tělo«, ale »Toto je moje Tělo«. Kdybychom neměli svátost kněžství, neměli bychom Pána mezi námi. Kdo ho vložil do svatostánku? Kněz. Kdo přijal vaše duše do společenství Církve, když jste se narodili? Kněz. Kdo je sytí, aby měly sílu k pozemské pouti? Kněz. Kdo je připravuje, aby mohly stanout před Bohem vykoupány v Kristově Krvi? Kněz, vždy kněz. A když vaše duše upadne do smrtelného hříchu, kdo vás

MOUDROST DONA BOSKA

Umrtvování

Každá malá oběť z dob mládí rozmnožuje poklad zásluh pro věčnost.

Modlitba

Mladí jsou stvořeni tak, že pokud se nemodlí hlasitě spolu s druhými, nebudou se sami modlit ani ústně, ani vnitřně.

Pokora

Kdybychom měli moudrost bez pokory, jistě bychom nebyli Božími dětmi, ale spíše dětmi ďábla, který je otcem pýchy.

Moudrost

Moudrost je umění řídit vlastní vůli.

Rada

Rada, jak se stát šťastným: Utíkej před hříchem a často přistupuj k svatému přijímání.

vzkřísí k životu? Jen kněz. Ne najdete žádné dobro, které pochází od Boha, aby za ním nestál kněz.

Zkuste se vyzpovídat před Matkou Boží nebo před andělem. Rozhřeší vás? Ne. Mohou vám dát Tělo a Krev Páně? Ne. Nejsvětější Panna Maria nemá moc učinit z hostie Tělo svého Syna. I kdyby před vámi stálo dvě stě andělů, nemají moc odpustit vám hříchy. Jen kněz může říct: »Odpouštím ti hříchy, jdi v pokoji.«

Kněžství je skutečně něčím nesmírně velikým. Kněz to plně pochopí až v nebi. Kdybychom pochopili na zemi, co je kněžství, zemřeli bychom, nikoliv z dojetí, ale z lásky.

Ale kněz není knězem sám pro sebe: Sám sobě nemůže udělit rozhřešení ani jinou svátost. Kněz nežije pro sebe, kněz žije pro vás. Když chce někdo zničit náboženství, útočí nejdříve na kněze, protože tam, kde není kněz, kde není oběť mše svaté, není Boží kult. (...) Kněžství je záliba Ježíšova Srdce. Když potkáte kněze, myslíte vždy na Ježíše.“ (z Kázání o kněžích)

Svatý dar svátosti kněžství vkládá Ježíš do povolání srdcí slabých a hříšných lidí. Proto je nesmírně důležité, aby se věřící denně modlili za kněze, za jejich vytrvalost v povolání a za svátost jejich života. Z pádu kněze se raduje jen satan a jeho oblíbení.

Demaskovat působení satana

Největšího pokroku v duchovním životě se dosahuje každodenním přemáháním pokušení, slabostí a hříchů. Svátý farář arský celým srdcem toužil dosáhnout toho, aby všechny své farníky přivedl ke spáse. Proto se nejen modlil za jejich obrácení, ale také se na ten úmysl přísně postavil, bičoval a trestal. Uvědomoval si, že největším neštěstím člověka je hřích a setrvávání ve hříchu, protože konečným důsledkem je zavržení na věky. Proto

Ó můj BOŽE,

nic z celého tvorstva není tak krásné,
jako hovořit s TEBOU.

Nic není z celého tvorstva tak vzrušující,
jako myslet na TEBE!

Nic není z celého tvorstva
tak velké a nepochopitelné,
jako TY, BOŽE – CHLEBE ve svatostánku.

A nic není z celého tvorstva tak ubohé,
jako toto vlastní já, když se na mě díváš TY!

Kdo jsi TY, BOŽE?

A kdo jsem já?

Nic, které sahá až do TVÉHO SRDCE,
protože je to TVOJE vlastnictví.

Matka Gabriela Betterichová

s velkou horlivostí demaskoval působení satana, který v každém pokušení představuje hřích jako atraktivní zdroj štěstí.

Varoval farníky těmito slovy: »Hřích je katem Boha a vrahem duší. A přesto si v něm libujeme! Jaké je to šílenství! Kdybychom si to dobře uvědomovali, měli bychom k hříchu takový odpor, že bychom nebyli schopni se ho dopustit. (...) Kdybychom se ve chvíli pokušení k hříchu podívali na Ukřižovaného, uslyšeli bychom Pána, jak se nás ptá z hloubi své božské duše: »I ty chceš patřit do lůna mých vrahů? Chceš mě znovu ukřižovat?« Podívejte se na ukřižovaného Pána a řekněte si: »Jak mnoho ho stálo, aby vykoupil to, co mé hříchy způsobily Bohu!« To je Bůh, který přichází na zem, aby se stal obětí za moje hříchy, Bůh, který trpí, snáší rány od duše a umírá, protože chce přijmout trest za naše zločiny. Zahleďme se na kříž a uvidíme, jakým zlem je hřích a jak velice ho musíme nenávidět. Podívejme se na sebe a uvidíme, co musíme udělat na zadoštíření za činy, které jsme spáchali v našem ubohém životě.« (z Kázání o hříchu)

Farář arský připomínal věřícím, jak velkou duchovní tragedií je hřích, probouzel v nich lítost a touhu po obrácení. Ukazoval na nesmírnost Božího milosrdenství, které je přístupné ve svátosti pokání pro všechny

hříšníky. Když za ním přicházeli kajníci z celé Francie i Evropy, aby se vyzpovídali, byl vždy ve zpovědnici pro ně k dispozici. Věnoval zpovídání i deset hodin denně, a bylo-li třeba, i patnáct a více. Byl to pro něho nesporně velký kříž a umrtvování, ale přijímal je s radostí, protože si byl vědom, že tak Pán vytrhuje duše z moci satana a vrací jim důstojnost Božích dětí. Jan Vianney velmi trpěl, když viděl, že zpovídající se nemá potřebnou lítost: Říkal: »Oplakávám to, co vy neoplakáváte.« Lhostejné ve víře povzbuzoval k lásce k Bohu, prosil za ně Boha a pak je vedl obtížnou cestou k dozrání ve svátosti.

Vypověděl rozhodnou válku všem zlým vášním, které se v jeho farnosti zakořenily. Hříšníka zahrnoval všestranným soucitem a péčí jako nemocného člověka, ale pro hřích neměl slitování. »Jestliže duchovní pastýř nechce být navěky zatracen, musí bez milosti bičovat všechny neřestí ve farnosti, musí přitom šlapat po všech lidských obavách, po pohrdání i nenávisti ze strany farníků.«

Jan Maria bez skrupulí prosil, hrozil, pranýřoval všechny nešvary, opilství, frivolnost, klení, sprosté písně a zábavy, které vedou k hříchu nečistoty. Vypověděl válku křmářům, kteří opjeli obyvatele, vyzýval všechny k obrácení a k odhození všeho, co vede ke hříchu. Velice brzy vymýtil

pohanský zlozvyk nedělní práce, všechny krčmy zbankrotovaly, a tak byla zlikvidována hlavní příčina nouze mnoha rodin.

Nejsilnější pramen duchovní obnovy

Ježíš přítomný v Eucharistii se nacházel v samém centru duchovního života svatého faráře arského. V jednom kázání řekl: »Všechny dobré skutky spolu nemají hodnotu jediné mše svaté, protože ony jsou dílem lidským, ale mše je dílo Boží.« (...) Na slovo kněze Bůh sestupuje z nebe, dá se uzavřít do malé hostie. Otec se z nebe ustavičně dívá na oltář: »To je můj milovaný Syn, v něm mám zalíbení.« Vzhledem k zásluhám tak velké oběti nemůže Otec Synu nic odříct. Kdybychom měli víru, viděli bychom v knězi Boha, jako vidíme přes sklo světlo, jako víno smíchané s vodou. (...) Po pozdvihování je mezi námi přítomen stejně, jako je přítomen v nebi. Kdybychom si to plně uvědomovali, zemřeli bychom z lásky. Bůh nás však šetrí a skrývá před námi toto tajemství z důvodu naší slabosti.

Jeden kněz začal pochybovat, že jeho slova skutečně přivádějí Krista na oltář. V tu chvíli hostie, kterou držel v ruce, začala ronit krev, která vsakovala do korporálu. Kdybychom uslyšeli, že v tu a tu hodinu má vstát z hrobu nějaký mrtvý, hned bychom tam běželi, abychom viděli zázrak. Není snad proměnění chleba v Tělo a vína v Krev větší zázrak než vzkříšení mrtvého? Abychom se dobře připravili na mši svatou, potřebujeme nejméně čtvrt hodiny. V tu dobu je třeba se hluboko ponížit před Bohem vzhledem k hlubokému ponížení, jaké vykonává Kristus ve svátosti Eucharistie. Je třeba udělat zpytování svědomí, protože je nutné, abychom byli v posvěcující milosti. Kdybychom znali cenu mše svaté, – lépe řečeno kdybychom měli hlubší víru – účastnili bychom se jí s větší horlivostí. ►

► Pamatujte si příběh o tom, jak jeden svatý kněz se modlil za svého přítele, protože Bůh mu dal poznat, že je v očistci. Uznal tedy za nejlepší obětovat za něho mši svatou. Když nastala chvíle proměnění, vzal kněz hostii do ruky a řekl: »Věčný a svatý Otče, udělejme výměnu. Ty držíš v očistci mého přítele, a já držím v rukou Tělo tvého Syna. Uvolni mého přítele a já Ti obětuji Tvého Syna se všemi zásluhami jeho umučení a smrti.« A skutečně. V okamžiku pozdvihování uviděl svého přítele, jak vystupuje do nebe v záři slávy. Chceme-li Boha o něco prosit, udělejme to také tak. Po svatém přijímání obětujeme Otci milovaného Syna se všemi zásluhami jeho umučení a smrti a Bůh nám nebude moci nic odříct.“ (z Kázání o mši svaté)

Kněz Jan Maria Vianney říkal, že oběť mše svaté a svaté přijímání jsou dvě neúčinnější cesty, jak dosáhnout proměny srdcí. Mše svatá byla pro něho velkou radostí a nejdůležitější událostí každého dne. I při návalu práce se na ni chystal vždy nejméně 15 minut. Mši svatou sloužil s velkou usebraností. Příčinou pádu kněze je nedostatek usebranosti při mši svaté.

Pro svatého faráře arského byla duchovním centrem farnosti přítomnost Krista v Eucharistii. Časně ráno nebo večer celé hodiny adoroval před Ježíšem ukrytým v Eucharistii. Při kázání často ukazoval na sva-

tostánek a vzrušeně oznamoval: „On je tam!“ Jeho postoj a učení způsobilo, že farníci se začali modlit před svatostánkem a chodili do kostela i ve všední den.

Svatý Jan Maria věděl, že pramenem duchovní obnovy farnosti je Ježíš Kristus přítomný v Eucharistii. Od samého začátku svého působení shromáždil skupinu osob, která se každodenně účastnila mše svaté a spolu s ním adorovala. Ještě před masovým přílivem poutníků byly v kostele vždy osoby, které adorovaly před svatostánkem. Učil je, aby mnoho nemluvíly, ale v radosti setrvaly v přítomnosti Pána... On sám vyprávěl se vzrušením: „Ludvík Chaffangeon, farník mé farnosti, časně ráno cestou na pole postavil motyku u dveří a šel dovnitř, aby se pomodlil. Tak se pohroužil do modlitby, že ztratil pojem času. Jeho sused, který pracoval opodál, se velmi divil, že není na poli. Když skončil práci, uviděl u dveří motyku, vstoupil dovnitř a našel před svatostánkem Ludvíka, jak se usebraně modlí. Zeptal se ho: »Co tu děláš?« Ludvík odpověděl s největší prostotou: »Dívám se na Boha a Bůh se dívá na mne« ... V těch slovech je obsaženo celé obcování s Bohem,“ – řekl se slzami v očích svatý farář arský.

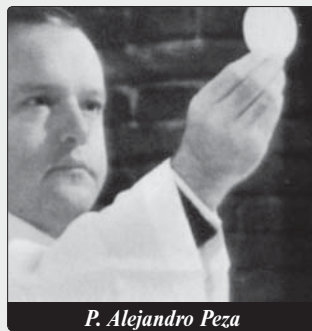
*Z Miłujcie się 4/2009
přeložil -lš-*

SEMINÁŘ „PRO ŽIVOT“

Ve dnech 12. – 14. 2. 2010 se v jihočeském Strmilově uskutečnil tzv. pro-life vikend, vzdělávací seminář na témata jako potraty, eutanazie a podobné. Akci pořádalo Hnutí pro život ve spolupráci s Mladými křesťanskými demokraty a zúčastnilo se jí asi 40 převážně mladých lidí. Mezi přednášejícími byli předseda Občanského institutu Roman Joch, předseda Hnutí pro život Radim Ucháč, mluvčí Hnutí pro život Zdeňka Rybová, katolická gynekoložka Xenie Preiningerová, Michaela Freiová z Res Claritatis a další. Hovořilo se o tématech jako eutanazie v dnešní Evropě, pro-life témata v české a zahraniční politice, zkušenosti s poradnou pro těhotné ženy Aqua vitae, o problémech antikoncepce a dalších. Seminář se setkal s velkým ohlasem a pravděpodobně se bude příští rok opakovat.

Eucharistický zázrak v Buenos Aires

Pokles víry ve skutečnou přítomnost zmrtvýchvstalého Krista v Eucharistii je neklamným znamením krize duchovního života. Pán Ježíš touží oživit naši víru ve svou přítomnost a posílit naši úctu. Proto čas od času dochází v dějinách katolické církve k eucharistickým zázrakům, které jednoznačně dokazují, že Ježíš Kristus je v Eucharistii přítomen živý se svým lidstvem i božstvím. K zázraku, ke kterému došlo loni v Polsku (Světlo 44/2009) se druží obdobný zázrak, který se stal v roce 1996 v Buenos Aires za podobných okolností.

P. Alejandro Peza

Konsekrovaná hostie se změnila v tělo a krev

18. srpna 1996 v 19 hodin slavil P. Alejandro Peza mši svatou v katolickém kostele v obchodní čtvrti Buenos Aires. Když končil rozdávání svatého přijímání, přišla mu jedna žena oznámit, že vzadu v kostele leží pohoze-

ná hostie. P. Peza se tam ihned odebral a spatřil zprofanovanou hostii. Jelikož byla pošpiněná, nemohl ji požit. Vložil ji proto do nádoby s vodou a uložil do svatostánku v kapli Nejsvětější svátosti.

Když v pondělí 26. srpna otevřel P. Alejandro svatostánek, zjistil, že hostie se změnila

HOMOSEXUALITA JE HŘÍCH

Postoj ruské pravoslavné církve k homosexualitě se nezmění: homosexualita je hřích a manželství osob stejného pohlaví je nepřipustné. Prohlásil to zástupce moskevského patriarchátu pro agenturu „RIA Novosti“. Toto prohlášení vyvolalo intenzivní diskuze na internetových stránkách.

ZA PŘÍSTUP K POTRATU BEZ OMEZENÍ

Evropský parlament schválil iniciativní návrh k rovnoprávnosti mužů a žen. Součástí navrhovaného programu je také požadavek práva žen podstoupit potrat bez jakýchkoliv omezení. Návrh byl schválen 381 proti 253 hlasům. Je to vítězství levicových stran.

KADIDLO PROTI RAKOVINĚ?

Kadidlo by mohlo být žádáno nejen pro bohoslužebné účely, ale také jako prostředek pro léčbu rakoviny. Tvrdí to imunolog Mahmoud Suhali, který působí na univerzitě v Oklahomě v USA. Chemoterapie ničí vedle vadných buněk i zdravé. Tento prostředek má však mít tu vlastnost, že zastavuje pouze množení vadných buněk. Látka prý má schopnost opravit „chybný“ genetický kód a vrátit ho do „zdravého“ stavu. Zatím se provádějí pokusy na zvířatech. Účinnou látku se zatím nepodařilo izolovat, ale celý projekt je velmi slibný. V Ománu, odkud Suhali pochází, roste kadidlovník pravý (*Boswellia sacra*), z jehož mízy se získává kadidlo. To se zde již 9 000 let používá také jako léčivý prostředek.

Kath-net

MODLITBA

Svatá Maria, Matko Boží,
zachovej mi dětské srdce, čisté a průzračné jako pramen,
pomoz mi k srdci, které je prosté a nepropadá smutku,
k velkodušnému srdci, které se daruje,
plné něžného soucitu,
k věrnému srdci, šlechetnému srdci,
které nezapomíná na dobro a nesnáší zlo.
Daruj mi mírné a pokorné srdce,
které miluje a nečeká za odměnu lásku,
které se těší z pohledu na Ježíše,
druhému srdci se obětuje,
silné, nezkrotné srdce,
které žádná nevděčnost neuzavře,
žádná lhostejnost neunaví,
srdce uchvácené vznešeností Ježíše Krista,
zraněné jeho láskou,
jehož rána se zahojí až na věčnosti.

P. Leonce de Grandmaison (1868-1927)

v krvavou substancí. Informoval o tom ihned kardinála Jorgeho Bergoglia, který poručil pořídit profesionální dokumentační snímky. Snímky byly pořízeny také 6. září. Je na nich výrazně vidět, že hostie se změnila v krvavé maso a že zvětšila svůj objem. Věc byla uchována v tajnosti a dotyčný předmět byl přechováván ve svatostánku po dobu tří let. Změněná hostie nepodlehla žádné zkáze ani rozkladu.

5. října 1999 odebral v přítomnosti kardinála dr. Castanon vzorek, který byl odeslán k vědeckému prozkoumání do New Yorku. Záměrně nebylo uvedeno nic o jeho původu. Jedním z vědců byl dr. Frederic Zugibe, známý newyorský kardiolog a soudní patolog. Potvrdil, že zkoumaná podstata je lidské tělo a krev, ve kterém je přítomna DNA. Definoval vzorek jako fragment srdečního svalu, který pochází z levé srdeční komory v blízkosti chlopní. Tento sval je odpovědný za srdeční stahy. Levá komora zajišťuje krevní oběh do všech částí těla. Sval je zraněný a obsahuje mnoho bílých krvinek. To svědčí o tom, že srdce v době odebrání vzorku bylo živé. Přítomnost krvinek ukazuje na to, že srdce trpělo, jako u někoho, kdo obdržel silné rány do hrudníku v blízkosti srdce.

Přítomni byli dva známí australští novináři Mike Willesee a právník Ron Tesoriero, kteří věděli o původu vzorku. Diagnóza dr. Zugibeho je přímo šokovala. Willesee se zeptal, jak dlouho by bílé krvinky zachovaly svou životnost, kdyby se nacházely v lidské tkáni umístěné ve vodě. Doktor odpověděl, že by přestaly existovat během několika minut. Tu novinář informoval kardiologa, že materiál, ze kterého vzorek pochází, byl nejdříve několik měsíců přechováván v obyčejné vodě, pak tři roky v destilované vodě a pak byl teprve odebrán vzorek. Dr. Zugibe prohlásil, že pro takový fakt nemá žádné vědecké vysvětlení. Mike Willesee informoval

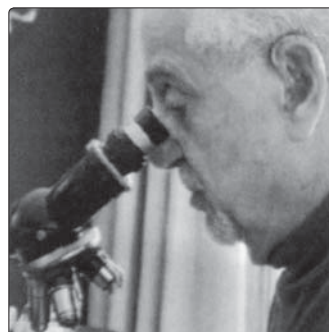
dr. Zugibeho, že vzorek pochází z konsekrované hostie (bílý nekvašený chléb), která se tajemně změnila ve fragment zakrvaveného lidského těla. Překvapený dr. Zugibe prohlásil: „Jakým způsobem a proč mohla hostie změnit svůj charakter a stát se živým lidským masem s krví, zů-

stane pro vědu nerozlušitelným tajemstvím, které zcela překračuje její kompetence.“

Jedinou rozumnou odpověď může dát víra v nadpřirozený Boží zásah, který nám má připomenout, že v Eucharistii je skutečně přítomen živý Ježíš Kristus.

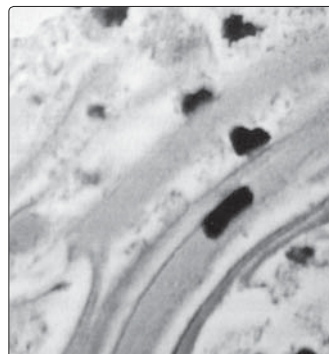
Hostie eucharistického zázraku v Buenos Aires

Dr. Frederic Zugibe při zkoumání hostie změněné v tkáň lidského těla

Dne 5. října 1999 odebral dr. Castanon vzorek, který byl odeslán k vědeckému prozkoumání

Podle lékařské zprávy se jedná o srdeční sval, který je zraněný a obsahuje mnoho bílých krvinek

Eucharistický zázrak v Buenos Aires je nezvyklým znamením, potvrzeným vědeckým vyšetřením. Má nám potvrdit skutečnou přítomnost Ježíše v Eucharistii a podpořit naši víru. Připomíná nám, že jeho přítomnost je reálná, nikoliv symbolická. Můžeme ho spatřit tolika očima víry. On nás však v Eucharistii vidí, miluje nás a chce nás spasit.

Australský novinář Mike Willesee po svém obrácení pracuje na dokumentacích eucharistických zázraků. Spolu s Ronem Tesorierem napsali knihu *Reason to believe (Argumenty pro víru)*, ve které představili dokumenty o eucharistických zázracích a jiných znameních na podporu víry v Krista přítomného v katolické církvi. Natočili také dokumentární film, ve kterém uvádějí podrobnosti o zázraku v Buenos Aires. Ten se v Austrálii promítal na mnoha místech. Při projekci v Adelaide byly přítomny dva tisíce diváků. Po projekci se konala diskuse. Jeden z diváků vstal a prohlásil, že je slepý. Když se dověděl o projekci, velmi si přál dokument spatřit. Obrátil se tedy na Pána Ježíše s vroucí prosbou, aby mu dovolil spatřit film. Po této modlitbě skutečně nabyl zrak a celou půlhodinu mohl film sledovat. Po poslední scéně opět ztratil schopnost vidět. Byl to neobvyčejný fakt, který silně zapůsobil na všechny přítomné.

Pán Bůh nás těmito zázraky vyzývá k obrácení a k víře, že při proměňování skutečně sestupuje do svátostných způsobů. *Jestliže nevidíte divy a zázraky, nevěříte* (Jan 4,48). Nemusíme tyto zázraky vyhledávat, ale když nám je Pán nabízí, máme je s pokorou přijmout a snažit se pochopit, co nám tím chce říct. Díky zázrakům mnoho lidí získalo víru v trojjediného Boha, kterého nám zjevil Ježíš Kristus přítomný také ve svátostech a nauce církve.

*Z Miłujcie się 4/2009
přeložil Iš-*

Umučení našeho Pána podle vidění Kateřiny Emmerichové

Strašné bičování

Aby utišil lid, který si žádal trest, dal Pilát Ježíše zbičovat podle římského obyčeje. Ježíš byl brutálně zavlečen k jednotce pretoriální stráže na místo, kde se nacházel sloup opatřený kruhy a háky. Ten byl určen výhradně k bičování odsouzených. Šest pacholků, kteří vykonávali funkci katů, pocházelo od egyptských hranic, byli snědí, zavalití, polonazí a podnapilí, vypadali jako krvelačné šelmy. Měli v pohledu něco ďábelského. U tohoto sloupu zbičovali k smrti mnoho odsouzených... I když Spasitel nekladl žádný odpor, byl vlečen na řetězech a katani ho častovali ranami a kopanci.

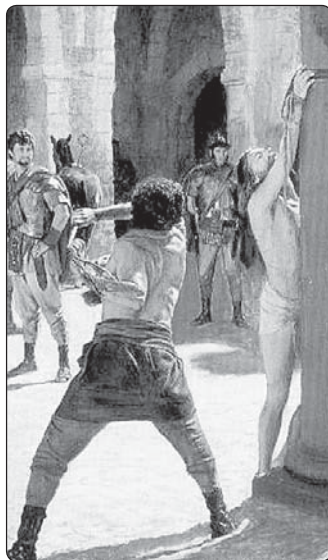
Strhli mu z beder Herodův posměšný plášť a svrhli ho přitom téměř na zem. Viděla jsem Ježíše, jak se u sloupu třásl a chvěl. Sám odložil svůj šat oteklýma a zkrvavenýma rukama. Pak se modlil a obrátil na okamžik svůj pohled ke své svaté Matce pohroužené v bolesti.

Kati nepřestali se svými kletbami, přivázali Ježíšovy ruce k jednomu kruhu na samém vrcholu sloupu. Vytáhli ho tak vysoko, že nohy pevně připoutané ke sloupu ani plně nestály na zemi. První dva z nich, žádostiví krve, začali bičovat nevinné Ježíšovo tělo a působili mu strašná muka. Nejsem schopna vylíčit strašnou krutost působenou našemu Pánu.

První pruty, které pacholci používali, byly bílé a vypadaly jako z nejtvrdšího dřeva nebo volských žeber. Žáda, nohy i paže zraňovaly těžké údery bičování, až se kůže trhala na cáry a krev potřísnila dlažbu. Bolestné Ježíšovy vzdechy přehlušoval křik lůzy a farizeů, kteří stále křičeli: Na smrt s ním! Ukřižovat ho!

Aby obnovil klid a mohl mluvit k lidu, dal Pilát zatroubit na polnici. Pak bylo na náměstí slyšet jen jeho slova doprovázená strašným svištěním bičů, vzdechy Pána a kletbami opilých katů.

Většina lidu se zdržovala daleko od místa bičování, jen někteří přišli k místu sloupu, aby se vysmívali Pánu. Bezbožní mladíci sbírali trnové větve, aby upletli trnovou korunu. Služeb-

níci velekněží dali katům peníze a dali jim také nádoby s rudým nápojem, který žádostivě pili.

Po čtvrt hodině nastoupili místo dosavadních katů další dva. Ti se vrhli na Ježíše se sloupou zuřivostí a používali sukovitě té hole s trny a bodci. Rány zraňovaly tělo až do masa a krev stříkala na paže pacholků. Tělo se pokrývalo černými a rudými ranami, krev zbarvila dlažbu a tělo se svíjelo. Ozývaly se ná dávky a výsměch.

Třetí dvojice nastoupila k mučení Ježíše s ještě větší zuřivostí než předchozí. K bičování používali důtky opatřené kovovými háčky. Ale jejich ďábelský vztek se neuklidnil. Ježíš byl odvázan a znovu přivázan zády ke sloupu. Protože Pán se už nemohl udržet na nohou, přivázali

li ho provazy přes hrud' a ruce mu svázali vzadu za sloupem. A znovu ho bičovali. Ježíš měl tělo jednu ránu, oči měl plné krve, jako by prosil o milost. Ale odpovědí na jeho bolestné vzdechy byla ještě větší zuřivost a jeden z katanů ho udeřil do tváře ohebným prutem.

Strašné bičování trvalo tři čtvrtě hodiny, až jeden cizinec nejnižší třídy, otec slepého, kterého Ježíš uzdravil, vrhl se ke sloupu s nožem ve tvaru kosy a vykřikl rozhořčeným hlasem: „Zastavte to! Netlučte toho nevinného až k smrti!“ Cizinec využil překvapení, které přepadlo opilé katy, odřezal provazy na sloupu a zmizel ihned v davu. Ježíš padl na zem do kaluže krve, pacholci ho tak nechali a šli se napít.

Když se kati vrátili, kopali do něho, aby se postavil. Ježíš se plazil ve snaze postavit se, pokoušel se vzít si roušku, aby si ji přivázal kolem boků, ale pacholci ji odkopávali stále dále a nutili ho tak, aby se plazil jako červ ve své krvi. To všechno se odehrávalo za pískotu, výkřiků a ná dávek lidu. Konečně ho postavili na nohy, hodili mu na záda šat a hnali ho spěšně k strážnímu oddílu. Utíral si šatem krev, která mu tryskala hojně z tváře... Když

Bl. Anna Kateřina Emmerichová

bičování skončilo, bylo asi devět hodin dopoledne.

Ježíš tupen a korunován trním

Korunování trním se konalo na dvoře vojenské posádky, jehož brána byla otevřena. Bylo tam asi padesát biřiců, služebníků a ničemů, kteří se aktivně účastnili Ježíšova týrání. Dav se tlačil ze všech stran, protože budova byla římskými vojáky oddělena. Ježíše opět svlékli a oděli ho do starého vojenského pláště rudé barvy, který mu sahal nad kolena. Plášť ležel v koutě strážnice a bývali jím přikryti trestanci po bičování. Posadili Pána uprostřed dvora na ulomený kus sloupu pokrytý střepy skla a kamením.

Mučení korunováním bylo nevýslovné. Na hlavu byl vložen věnec ze tří trnitých větví, jejichž trny byly obráceny dovnitř. Aby upevnili korunu na svaté hlavě, tlačili ji lotří brutálně, takže mu vráželi trny do čela a šíje. Pak mu dali do rukou třtinu, klekali před ním a inscenovali výsměšnou korunovaci. Když tím nebyli uspokojeni, vytrhli mu třtinu, která měla představovat žezlo, a začali ji tlouci po trnové koruně, takže Spasitelovy oči byly zcela zalitý krví. Současně na něho plivali a zahrnovali ho nejvulgárnějšími výrazy... Jeho tělo byla jedna rána, šel shrbený a vrávoral. Tak se dovlekl na schodiště před Piláta a u tohoto krutého člověka probudil smysl pro soucit. Lid a proradní velekněží se mu dale vysmívali.

(Pokračování)

Jak mění internet sexuální chování

Psychiatr Raphael Bonelli o porno-podívané na jedno kliknutí myši a o léčbě internetových sexuálních maniaků

Psychiatr a neurolog Raphael Bonelli pořádá se svým Institutem pro religiozitu a psychoterapii již několik let významné kongresy a debaty na živá témata. Nyní organizuje spolu s vídeňskou Soukromou univerzitou Sigmunda Freuda a Společností lékařů ve Vídni odborný seminář na téma „Internet a sexuální mánie“.

S Raphaelem Bonellim rozmlouvá Stephan Baier z listu Tagespost.

Řadí se internetová sexuální závislost pozorovaná v posledních desetiletích k trendu rostoucí sexualizace médií? Není to nejen kvantitativně, ale také kvalitativně nový fenomén?

Pornografická mánie není sama o sobě nic nového, ale internet dal této poruše novou dimenzi. Řadíme ji do skupiny obsahově vázaných naruživostí, přičemž někteří odborníci hovoří spíše o poruše kontroly podnětů. Je fakt, že zde skutečně místo kontroly nastupuje vnitřní nutkání, kterým trpí postižení, a jsou jimi převážně muži. Po krátkodobém uspokojení následuje převážně prázdnota. Tato porucha narušuje partnerské vztahy, a někdy je dokonce znemožňuje.

Někteří odborníci hovoří o „nové sexuální revoluci“ prostřednictvím internetu. Je to oprávněné?

Ano, naprosto. Internet nabízí velice nízký přístupový práh. Je snadno dostupný, levný a anonymní. K tomu přistupuje pestrost pornografického materiálu: fotografie, filmy, texty, vzkazy, chaty mezi dvěma i více osobami, audiovizuální komunikace. Bezbřehý trh dodává stále nový materiál. Zde se zcela ztrácejí hranice mezi konzumentem a producentem. Perverzní a násilnická pornografie se rychle šíří. Interaktivní komunikace umožňuje vzájemné ovlivňování fantazie i reálného chování. Virtuální identity umožňují snadné, takřka neomezené řetězení a anonymní navazování kontaktů mezi pachateli a objekty pedofi-

lie. Ale také nízké riziko odhalení ilegálních aktivit odlišuje internetovou pornografii od „tradiční“.

Čím se liší z psychiatrického hlediska chování internetových pornografických maniaků od jiných sexuálních mánií?

Je třeba rozlišovat sexuální mánie od pornománie. První se vyžívá s reálnými osobami, například v nevěstincích, druhá se zabývá obrazy a texty. Internetová mánie virtuálního kontaktu dvou osob např. v chatu se omezí na texty a obrazy. Důležitý rozdíl spočívá v dávkování. Maniaci vyhledávají stále perverznější zážitky, protože chvilková uspokojení a aktivity se jeví jako nedostatečné. A zde nezná internet žádných hranic. Zde je možno najít všechno.

Může snadný přístup k pornografickým obrazům a filmům přivést člověka k závislému chování, i když jinak není maniak?

Samozřejmě, protože přiležitost dělá zloděje. Je to kulturní výdobytek zacházet s vlastní sexualitou tak, že ji používáme jako komunikační prostředek manželského vztahu. Jinak řečeno – když se člověk nenaučí zacházet správně se svým uspokojováním, začne zneužívat jiné lidi. To je otázka procesu zrání, kterému se člověk učí v mládí. Jestliže je mladý člověk zmaten příliš velkou nabídkou obrazů, může pro velké množství stromů nevidět les. Setkáváme se v praxi u sexuálně žádostivých mužů s egoistickým odmítáním žen, které vnímají v prvé řadě pouze jako tělo. Dimenze vztahu je zcela vyloučena.

MODLITBA SVATÉHO AMBROŽE JAKO PŘÍPRAVA KNĚZE KE MŠI SVATÉ

Králi panen a milovníku čistoty a neporušenosti, nebeskou rosou svého požehnání uhas ve mně žhavý troud chlípnosti, ať ve mně stále trvá ctnost čistoty těla i duše. Umrtví v mých údech stimuly těla a všechna smyslná hnutí a dej mi pravou a trvalou čistotu s ostatními svými dary, které se ti vpravdě líbí: abych ti mohl přinést oběť chvály s čistým tělem a čistou duší. Neboť s jakou zkroušeností srdce, s jakým proudem slz, s jakou úctou a bázní, s jakou čistotou těla a nevinností duše je třeba slavit tuto nebeskou oběť, ve které opravdu požívám tvé Tělo a piji tvoji Krev, kde se spojuje to nejnižší s tím nejvyšším, pozemské s božským, kde jsou přítomni andělé, kde ty sám jsi obdivuhodně a nevýslovně ustanoven obětí i knězem!

(Modlitba byla z Římského misálu před 40 lety vyřazena.)

OHAVNÝ ZLOČIN

Papež Benedikt XVI. požádal irské biskupy, aby s rozhodností a odvahou hledali východisko z krize sexuálního zneužívání mladistvých. Není to jen ohavný zločin, ale také těžký hřích před Bohem a porušení lidských práv. Je tím vážně otřesena věrohodnost církevních představitelů. Papež poukázal na všeobecnou krizi víry, která postihla církev. S poklesem víry klesá i úcta k lidské osobě.

SPOLUVINA SEXUÁLNÍ REVOLUCE

Na ošklivých zločinech sexuálního zneužívání mladistvých není bez viny tzv. sexuální revoluce '68. Prohlásil to biskup Walter Mixa. Radikální kritikové morálky požadovali dokonce legalizaci sexuálních styků dospělých s nezletilými. Mluví se jen o případech, které se týkají kléru, ale takových případů je u německé policie registrováno jen v roce 2008 více než 12 000. Je to tedy celospolečenský mor.

Kath-net

Je tomu tak, že sexuální nabídky na internetu jsou stále extrémnější, perverznější a brutálnější?

Je skutečností, že konzument konzumuje stále to extrémnější: protože mu nejsou položeny žádné hranice, jaké by mu stanovila lidská partnerka. Zda jsou nabídky stále perverznější, nemohu posoudit. Existuje plynulý přechod mezi jemnozrnou pornografií, hrubozrnou pornografií a násilnickou pornografií až k pornografii znásilnění. Nahá těla jsou spíše nástupní drogou, násilí je ale následek.

Mění internet sexuální chování v celé společnosti? Jinak řečeno, přizpůsobuje se reálný sex virtuálnímu sexu? Rozlišují konzumenti internetového sexu mezi internetem a realitou?

Podle mého soudu se zde mění něco, co nedokážeme zhodnotit. Mládež vyrůstá s nejhorsími násilnicko-pornografickými filmy dosažitelnými pouhým kliknutím myši. Právem hovoříme

► o „generaci porno“. A děti a mladiství to chtějí vyzkoušet také, co je tady k vidění: na druhé straně zdravé lidské vztahy mnohé opět normalizují.

Přibývá vlivem virtuálního násilného sexu na internetu skutečného sexuálního násilí a prožívání perverzí?

Nejnovější studie ukazují, že osoby s častým konzumem pornografie prokazují sedmkrát častější sexuální agresi než ty, které pornografii nepoužívají. Kauzální závislost je zřejmě oboustranná: osoby se zvláštním sklonem k sexuální agresi častěji konzumují pornografii, stejně jako konzum pornografie podporuje agresivitu.

Je internetový sex ryze mužský fenomén? Je možno ho sociologicky přesněji vymezit?

Je to především mužský fenomén, i když mezi postižené patří stále častěji i ženy. Nejčastěji se však v praxi setkávám se ženami, které upadly do krize, protože jejich muži propadli tomuto konzumu. Většina žen to prožívá jako těžké příkoří. Nové šetření prokázalo, že 50 % takto postižených takové chování mužů považuje stejně těžce jako nevěru.

AZYL V USA

Jedna německá rodina dostala právo politického azylu v USA. Odpovědný soudce pro otázky přistěhovalectví zdůvodnil toto rozhodnutí tím, že Německo omezovalo lidská práva rodiny, která z náboženských důvodů odmítala posílat děti do veřejných škol a chtěla je vyučovat doma. Soudce prohlásil lidi, kteří chtějí své děti vyučovat doma, za zvláštní sociální skupinu, kterou Německo utiskuje. Dotyčná rodina má pět dětí a žije od roku 2008 ve státě Tennessee. Washington Post citoval otce rodiny, který dokazuje, že učební plány německých škol odporují stále více křesťanským hodnotám.

Kath-net

Čím se liší internetová sexuální mánie s herní mánií na internetu?

Internet může zotročovat ve třech oblastech: pornografie a resp. kybernetický sex, Ego-Shooter (virtuální hry s cílem zabít a zničit) a konečně Chatrooms (zájmová společenství s anonymními partnery). Pokud vím, neexistují srovnávací studie. Ta první z nich je více omezovaná studem jako tabu, a je proto také utajována. Navštívit psychiatra je pro mnohé z nich velkým ulehčením.

Jak mohou rodiče chránit své děti před těmito závislostmi?

Žádný přístup k internetu v dětském pokoji! Počítač s přístupným internetem by měl být na veřejném místě pro celou rodinu otevřeném, jako je obývací pokoj.

Jak mohou postiženým pomoci psychiatři?

Už tím, že postižený navštíví psychiatra, udělal velký krok. Otevřít se představuje velké ulehčení. Nejčastěji jde o dlouholeté zápasy spojené se sebeklamem. Jako systematický psychoterapeut pracuji na konsolidaci vzoru chování, kterou je možno nejlépe ovlivnit. Pozoruji v terapii rychlou stabilizaci. Ale anonymní utrpení před osvobozujícím krokem je značné.

Jsou věřící lidé proti mániím odolnější? I proti internetovému sexu?

Jistě. Máme k dispozici studie z období dvaceti let, které potvrzují, že u věřících lidí je menší potenciál k závislosti. Je tomu tak i v případě internetového sexu. Postoj církve je v té věci zcela jasný. Tyto lidi etika chrání a nikoliv trápí. Ale je zde také více tabu a studu, který u těch, kteří vášní propadli, brání otevření, takže potřebují delší dobu, než se k léčbě rozhodnou.

*Die Tagespost
Překlad -lš-*

NA CESTĚ K VELIKONOČNÍ RADOSTI - pokračování ze str. 2

abychom žili podle stejné logiky spravedlnosti a lásky. V posledním Poselství k postní době jsem chtěl připomenout, že je „třeba přijmout s pokorou potřebu, aby mě někdo Jiný osvobodil od »mého« a dal mi »svoje«. To se děje zvláště ve svátosti pokání a v Eucharistii. Díky Kristově lásce můžeme vstupovat do »větší spravedlnosti«, kterou je láska (srov. Řím 13,8-10), spravedlnosti, v níž se cítíme v každém případě spíše dlužníky než věřiteli, protože jsme obdrželi více, než jsme mohli očekávat.“ (L'Osservatore Romano, 5. února 2010, s. 8).

Křesťanská proměna smrti

Příhodný okamžik milosti postní doby nám ukazuje vlastní duchovní smysl také skrze starou formuli: „Pamatuj, že jsi prach a v prach se obrátíš“, kterou kněz pronáší, když vkládá na naši hlavu špetku popela. Jsme tak posláni na počátek lidských dějin, kdy Pán řekl Adamovi po prvotním hříchu: *V potu tváře si budeš dobývat chléb, dokud se nenavrátiš do země, ze které jsi vzešel, neboť jsi prach a v prach se obrátíš!* (Gn 3,19). Zde nám Boží slovo připomíná naši křehkost, ano, naši smrt, která není jen vnější formou. Před vrozeným strachem z konce a ještě více v kontextu kultury, která tolika způsoby tihne k tomu, kritizovat skutečnost a lidskou zkušenost smrti, nám postní liturgie na jedné straně smrt připomíná a zve nás k realismu a k moudrosti, ale na druhé straně nás pobízí, abychom především přijímali a prožívali nečekanou novost, kterou křesťanská víra vyvozuje ze samotné reality smrti.

Prach v očích Božích drahocenný

Člověk je prach a do prachu se vrátí, ale je to prach v očích Božích drahocenný, protože Bůh stvořil člověka určeného k nesmr-

telnosti. Tak formule „Pamatuj, člověče, že jsi prach a v prach se obrátíš“ nachází plnost svého významu ve vztahu k novému Adamovi, Kristu. Také Pán Ježíš chtěl sdílet s každým člověkem osud křehkosti, zvláště skrze svou smrt na kříži; ale právě tato smrt, vrchol lásky k Otci a k lidstvu, se stala cestou ke slavnému zmrtvýchvstání, skrze které se Kristus stal pramenem milosti darované těm, kdo v něho věří a stanou se účastníky stejného božského života. Tento život, který nebude mít konce, se již uskutečňuje ve fázi našeho pozemského života, ale dojde naplnění po „vzkříšení těla“. Malé gesto vložení popelce nám odhaluje jedinečné bohatství svého významu: je to pozvání, abychom procházeli postní dobou jako uvědomělejší a a intenzivnějším ponořením do Kristova velikonočního tajemství, do jeho smrti a zmrtvýchvstání skrze účast na Eucharistii a na životě lásky, která se z Eucharistie rodí a ve které nachází své naplnění. Přijetím popelce obnovujeme svůj úkol následovat Ježíše, dát se přetvořit jeho velikonočním tajemstvím, abychom vítězili nad zlem a konali dobro, abychom dali umřít „starému člověku“ spojenému s hříchem a dali zrod „novému člověku“ přetvořenému Boží milostí.

Drazí přátelé! Když se chystáme nastoupit přísnou postní cestu, chceme prosit se zvláštní důvěrou o ochranu a pomoc Panny Marie. Kéž ona, první věřící v Krista, nás provází po těchto čtyřicet dní modlitby a upřímného pokání, abychom očistěni a zcela obnoveni na mysl i na duchu dospěli k slavení velkého tajemství Velikonoc jejího Syna.

Všem dobrou svatopostní dobu!

*L'Osservatore Romano
18. února 2010
Mezitimulky redakce Světla*

která si za své životní poslání zvolila zasvětit se zcela Bohu a být zde na světě nejen nástrojem jeho milostí a požehnání, ale být přímo jeho zástupcem a představitelem. Není to vůbec přehnané, když ji přirovnáme k dravému vlku v beráncím rouchu. Navíc jsou tu dalekosáhlé důsledky způsobené pohoršením, které se vůbec nedají odhadnout. Říct, že je to hřích opravdu do nebe volající, je málo. Je přímo hřimající, protože jde o lavinu případů, které jdou do stovek a tisíců. Je to mor, ze kterého není možno vinit jen ty, kteří mu propadli, ale je to nemoc celého duchovního prostředí, které umožňuje a podporuje stav, aby místo plodů svatosti bujelo jedovaté býlí.

Je úplně zbytečné odvolávat se v této souvislosti na vliv bezuzdné sexuality, která zachvátila celou společnost, nebo poukazovat na fakt, že výskyt případů pedofilie v řadách kléru je v porovnání s jinými skupinami podprůměrný, jako by stupeň demoralizace společnosti byl směrodatný pro „přijatelnou“ míru demoralizace osob Bohu zasvěcených. Spíše platí právě pro tyto osoby ona varovná slova, kterými začíná tato úvaha: „Nebudete-li činit pokání, všichni podobně zahynete“, utonete v bahně nemravnosti. Jak si právem stěžuje svatý Petr, *bylo by lépe, kdyby vůbec nepoznali cestu spravedlnosti, než aby ji poznali, a pak se obrátili zády ke svatému příkazu, v němž byli vyučeni. Pes se vrací k tomu, co zvrátil. Prase sotva umyté se znovu válí v blátě. My ve skutečnosti nemáme před světem vůbec žádnou omluvu, protože naším posláním a povinností je naopak dobrým chováním umlčovat nevědomost nerozumných lidí. V celém svém chování buďte svatí, jako je svatý ten, který vás povolal. Jste-li Boží děti, nepřizpůsobujte se špatným vášním z minulého života.*

Tato slova nejsou míněna jako nemilosrdné odsouzení konkrétních osob, ale jako nekompromisní pohled na skutkovou podstatu rozbujelého zla a jako poukaz na zkažené podhoubí, které mu umožnilo vyklíčit a vzrůst. Je na čase obrátit pozornost na duchovní prostředí, ze kterého trvalou liberalistickou povodní byly vyplaveny základní živiny, které jsou pro zdravý duchovní růst naprosto nezbytné, přičemž této půdě k jejímu zúrodnění chybí oživující vláha. Základní živiny jsou **víra a láska** a vláhou je **modlitba**.

Slyšíme tvrzení, že případy pedofilie u kleriků nesouvisí s celibátem. Jak se to vezme. Tak jako je jistě scestné tvrdit, že by celibát disponoval k pedofilii, tak je naopak zcela nesporné, že skutečně žitý a důsledně praktikovaný celibát je vůči pedofilii naprosto imunní. Celibátem se tu ovšem rozumí nikoliv vnučené bezženství, nýbrž zcela dobrovolné a bezvýhradné zasnoubení duchovní osoby s Ježíšem Kristem. Toto hluboké vnitřní spojení každodenně prožívané, naplňované a upevňované v úplném duchovním sebedarování a sebeodevzdání, nekonečně pokračuje všechno to nekrásnější a nejvznešenější, co si můžeme představit o posvátném sebeodevzdání manželů. Není to jednorázový akt, nýbrž trvalý stav vzájemného darování, který má své každodenní vyvrcholení v nejinimnějším eucharistickém spojení kněze a Ježíše Krista. Tato i fyzická blízkost ústí ve ztotožnění v nekončícím vzájemném vyznávání lásky, jakému se nevyrovná vztah ani té nejzamilovanější lidské dvojice. Jak je zcela zřejmé, tento stav dokonalého zasvěcení žije z **víry a lásky** a sytí se **modlitbou**. Jestliže k jeho vyvrcholení nedojde při svatém přijímání, nevím opravdu, kdy by k němu mohlo docházet. To je nejsvětější chvíle, kdy kněz nutně potřebuje být sám se svým Bohem. Po-

kud sám takovou potřebu nepocituje, asi nikdy nepoznal, co to znamená být sám s Ježíšem tváří v tvář a srdcem k Srdci. Eucharistie je něco více než hostina. Při hostině jí host pokrm, který mu hostitel připravil. Tady se však svému hostu podává a zcela s ním ztotožňuje sám Hostitel zázračně proměněný v Pokrm a Nápoj. Přiznávám se, že když jsem v současné liturgii svědkem kněžského přijímání, je mi kněze líto, že musí být při této tak důvěrné situaci otočen ke mně. Cítím se nespůj, jako bych vstupoval do intimity těch dvou, kteří by měli být právě nyní sami. Ale ještě více jsem nespůj, když na přijímajícím není patrný ani vzdálený náznak onoho vytržení, úžasu, úcty a lásky, která by měla přímo vyzařovat ze setkání těch, kteří se nade všechno milují.

Neumím si představit, že by se kněz, který opravdu prožil toto živé setkání s Láskou a živým Bohem, cítil zanedlouho tak sám, tak opuštěn a zklamán, že pocituje potřebu vyvolat si alespoň iluzi lásky stykem s tělem, které ho vůbec nemiluje, ani nechce, a že se k tomu odhodlá i za cenu zvrácenosti, nesmírné křivdy, hrubé nelásky a nelidského ublížení a pohoršení maličkých, za cenu ohavného hříchu, jímž uráží toho Boha, který si ho od věčnosti vybral za svého vyvoleného. Čemu vlastně tento člověk uvěřil, co vlastně miluje, na co myslel, když ve mši svaté říkal bezprostředně před svatým přijímáním tváří v tvář Ježíši Kristu: „Pane Ježíši Kriste, Synu živého Boha, jenž jsi z vůle Otce spolupůsobením Ducha Svatého skrze svou smrt dal světu nový život, zbav mě tedy skrze toto své přesvaté tělo a krev všech mých hříchů a všeho zla, dej, ať se vždy držím tvých příkázání, a nedovol, abych se kdy od tebe odloučil“?

Nelze nepoznat, že novus ordo oslabil knězi tuto jedineč-

nou a tak životně důležitou příležitost, v tu nejdůležitější chvíli zůstat alespoň krátce zcela sám se svým Bohem. Mše svatá není jen společenství věřících shromážděných kolem stolu, ale je to především osobní setkání jednoho každého a především kněze se samotným Bohem, spojení, které by nás mělo vynést do sedmého nebe, jen kdybychom opravdu **věřili a milovali**. Onu výše uvedenou modlitbu, pokud se ji kněz vůbec modlí, tak se ji bohužel modlí nikoliv v atmosféře svrchované usebranosti obrácen k Bohu, ale tváří v tvář velkému rumraji a nepokoji, který před ním vyvolala výzva k pozdravení pokoje. Už sám způsob, jakým se nyní tak často zachází se svatou hostií, nevychází z hluboké víry ve skutečnou přítomnost Pána, není to zacházení s živým Bohem, ale s obyčejnou věcí. Kde není úcta, není víra, kde není víra, není láska, kde není láska, není život.

Pedofilové v církvi, to nejsou jen osobní tragédie ztroskotaných povolání, to je také systémová tragédie pochybené přípravy a výchovy k duchovnímu povolání. *Bůh se nenechá posmívat. Co kdo zasel, to bude také sklízet. Kdo totiž seje do svého těla, z těla sklídí také záhubu. Kdo však seje do ducha, z ducha sklídí věčný život.*

Co v té věci mohou dělat prostí věřící? Znasobit svou **úctu, víru a lásku** a zástupně **pokání**, modlit se a obětovat nejen za ty, kterým by bylo lépe, kdyby byli s balvanem na krku ponořeni do hlubin, ale i za spoluvíníky, kteří je k tomu disponovali liberalistickou výchovou. Všichni bychom měli v zínici a popelu dělat veřejné pokání za veřejné pohoršení, které právě v této tak vyhrocené době tak vážně škodí dobrému jménu Církve i samého Boha, a vzývat naléhavě Ducha Svatého, aby na mocnou přímluvu své milované nevěsty Panny Marie sestoupil a obnovil tvář Církve.

-š-

Pondělí 8. 3. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 Evangelium 6:15 Octava dies (565): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 6:45 Nová Indie 6:55 V posteli Pod nebesy IV. (4. díl) 7:45 Čtème z křesťanských periodik 7:55 Noční univerzita: Dar společnosti - P. Petr Karas 8:50 Křížovky (3) - Sváťa Karásek 9:15 Přejeme si... 9:35 Ze života farností: Brumov-Býlnice 10:00 Zpravodajské Noeviny 10:10 Nedělní čtení 10:35 Na koberečku (80) 10:50 Pro vita mundi (42): P. Jan Mach 11:35 Hornolidečko - Střelná 11:45 Myši na scénu (18) 11:55 Z pokladů duše [P] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Večer norské hudby k 100. výročí úmrtí E. H. Griega 13:25 Krásy Čech a Moravy (16/23): Třeboň 13:45 Kulatý stůl na téma: Adopce na dálku 15:20 Památky a zajímavosti Vidnavska 15:45 Noekreace aneb Vandrování (25. díl) 16:00 H2Onews 16:10 Kapka v moři 16:40 Oči Malawi 17:00 NOEparáda (40. díl) [L] 17:25 Krásy Čech a Moravy (18/23): Nelahozeves, Veltrusy 17:55 Atlas Charity (17.díl): Ostrava - Kunčičky (Charita sv. Alexandra - rekonstrukce) 18:00 Hornolidečko - Valašská Polanka 18:10 Dáma a její studenti 18:20 Křížová cesta v Pišti 18:35 Myši na scénu (19) [P] 18:45 Křížovky (4) - Mons. Jaroslav Škarvada 19:10 Ekoauto (4. díl) - únor 19:25 Světlo pro Evropu (9. díl) 19:50 Zpravodajské Noeviny 20:00 Z pokladů duše [P] 20:05 Přírodní záranky Evropy (10): Místa mýtů a legend 20:55 Na koberečku (80) 21:10 V posteli Pod nebesy IV. (4. díl) 22:05 Noční univerzita: Otvíral jim písma - P. Aleš Opatrný ThD. 23:00 Modlitby se zpěvy Taizé 0:00 Zpravodajské Noeviny 0:10 Večer norské hudby k 100. výročí úmrtí E. H. Griega 1:35 Evangelium 1:45 Poslech Radia Proglas [L].

Úterý 9. 3. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 H2Onews 6:15 Noční univerzita: Dar společnosti - P. Petr Karas 7:10 Putování modrou planetou (14. díl): Galapágy peklo nebo ráj? 7:55 Putování modrou planetou (13. díl): Ekvádor země pod Andami 8:35 Kulatý stůl - Ekvádor a Souostroví Galapágy: Putování modrou planetou 10:05 Angola země afrického snu [P] 10:25 Hlubinami vesmíru s Janem Hovadem 11:05 Čtème z křesťanských periodik 11:15 Dáma a její studenti 11:25 Hornolidečko - Střelná 11:35 Noekreace aneb Vandrování (25. díl) 11:45 Myši na scénu (19) 11:55 Z pokladů duše [P] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Planetshakers (2/2) 13:25 Octava dies (565): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 14:10 Přírodní záranky Evropy (10): Místa mýtů a legend 15:00 Cesty za poznáním: Kyklady 16:00 Zpravodajské Noeviny 16:10 Křížová cesta (Sydney08) 18:05 Hornolidečko - Valašská Polanka 18:15 Přejeme si... 18:35 Myši na scénu (19) 18:45 Noeland (14. díl) 19:15 Krásy Čech a Moravy (18/23): Nelahozeves, Veltrusy 19:45 Atlas Charity (17.díl): Ostrava - Kunčičky (Charita sv. Alexandra - rekonstrukce) 19:50 Zpravodajské Noeviny [P] 20:00 Z pokladů duše [P] 20:05 Jako hořiččné zrnko (1/6) [P] 20:50 Zpravodajské Noeviny 21:00 Stalinova kariéra (1/5): Rusko od Romanovců ke Stalinovi [P] 21:30 Památky a zajímavosti Vidnavska 21:55 Ragazi di strada - Děti ulice 22:25 Bez hábitu (10): Kapucíni 23:15 Příroda a Natura 2000: Horské a podhorské oblasti 23:40 Přejeme si... 0:00 Zpravodajské Noeviny 0:10 Kulatý stůl na téma: Adopce na dálku 1:40 Poslech Radia Proglas [L].

Středa 10. 3. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 Zpravodajské Noeviny 6:15 Ragazi di strada - Děti ulice 6:40 Stalinova kariéra (1/5): Rusko od Romanovců ke Stalinovi 7:10 Křížovky (4) - Mons. Jaroslav Škarvada 7:35 Cesty za poznáním: Kyklady 8:40 Krásy Čech a Moravy (18/23): Nelahozeves, Veltrusy 9:10 Pro vita mundi (42): P. Jan Mach

9:50 Kapka v moři 10:30 Generální audience Benedikta XVI. [L] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Noční univerzita: Dar společnosti - P. Petr Karas 13:00 Modlitba křížové cesty 13:20 Dáma a její studenti 13:30 Bez hábitu (10): Kapucíni 14:20 Na koberečku (80) 14:35 NOEparáda (50. díl) 15:00 Jako hořiččné zrnko (1/6) 15:45 Čtème z křesťanských periodik 16:00 Zpravodajské Noeviny 16:10 Hornolidečko - Valašská Polanka 16:20 Památky a zajímavosti Vidnavska 16:45 Křížová cesta v Pišti 17:00 GOODwillBOY IV. (5. díl) [P] 17:40 Přírodní záranky Evropy (9): Krásy evropského podzemí 18:30 Atlas Charity (16.díl): Bohumín (Charitní dům svatého Františka) 18:35 Myši na scénu (20) 18:45 Oči Malawi 19:05 Křížová cesta XX. století - Lhotka 19:25 Brainwashing 19:45 Noekreace aneb Vandrování (25. díl) 19:50 H2Onews 20:00 Z pokladů duše 20:05 Léta letí k andělům (37) [P] 20:30 Přejeme si... [P] 20:50 Atlas Charity (18. díl): Hnojník (Dům s pečovatelskou službou) 20:55 Kalvárie Moravská Třebová 21:10 Óda na... 21:35 Cesty za poznáním: Luxor 21:45 Mezi obětavými rukama a srdcem 22:25 Záznam generální audience papeže Benedikta XVI. 0:00 H2Onews 0:10 Noční univerzita: Otvíral jim písma - P. Aleš Opatrný ThD. 1:05 Děti 1:15 Poslech Radia Proglas [L].

Čtvrtek 11. 3. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 H2Onews 6:15 Modlitby se zpěvy Taizé 7:15 Noční univerzita: Otvíral jim písma - P. Aleš Opatrný ThD. 8:10 Kulatý stůl - Ekvádor a Souostroví Galapágy: Putování modrou planetou 9:40 Přejeme si... 10:05 Na koberečku (80) 10:20 Modlitba křížové cesty 10:40 Památky a zajímavosti Vidnavska 11:20 Noeland (14. díl) 11:45 Myši na scénu (20) 11:55 Z pokladů duše [P] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Cesty za poznáním: Krimmler Wasserfälle, Selours Game Reserve, NP Black Canyon 12:35 Octava dies (565): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 13:05 Léta letí k andělům (37) 13:30 GOODwillBOY IV. (5. díl) 14:10 Noekreace aneb Vandrování (25. díl) 14:20 NOEparáda (50. díl) 14:45 Angola země afrického snu 15:05 Přírodní záranky Evropy (10): Místa mýtů a legend 16:00 Zpravodajské Noeviny 16:10 Přejeme si... 16:30 Zikův svět zvířat (9. díl): Opičí svět 16:55 Cesty za poznáním: Kyklady 17:45 Atlas Charity (18. díl): Hnojník (Dům s pečovatelskou službou) 17:50 Kalvárie Moravská Třebová 18:05 Hornolidečko - Valašská Polanka 18:35 Myši na scénu (20) 18:45 V posteli Pod nebesy IV. (4. díl) 19:35 Na koberečku (80) 19:50 Zpravodajské Noeviny [P] 20:00 Z pokladů duše 20:05 U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (22. díl) 21:05 Příroda a Natura 2000: Děhylovský potok - Štěpán, ptačí oblast Poodří 21:35 Hlubinami vesmíru s Janem Hovadem 22:15 Zpravodajské Noeviny 22:30 Noční univerzita: Dar společnosti - P. Petr Karas 23:25 Dáma a její studenti 23:35 Óda na... 0:00 Zpravodajské Noeviny 0:10 Stalinova kariéra (1/5): Rusko od Romanovců ke Stalinovi 0:40 Krásy Čech a Moravy (16/23): Třeboň 1:00 Poslech Radia Proglas [L].

Pátek 12. 3. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 Zpravodajské Noeviny 6:15 GOODwillBOY IV. (5. díl) 6:55 Octava dies (565): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 7:25 Cesty za poznáním: Kyklady 8:15 Večer norské hudby k 100. výročí úmrtí E. H. Griega 9:35 Ekoauto (4. díl) - únor 10:00 Bez hábitu (10): Kapucíni 10:50 Křížová cesta v Pišti 10:55 Cesty za poznáním: Luxor 11:10 Noeland (14. díl) 11:45 Myši na scénu (20) 11:55 Z pokladů duše 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Cesty za poznáním: Arusha Park, Eze, Sousse 12:35 Křížovky (3) - Sváťa Karásek 13:00 U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (22. díl) 14:00 Léta letí k andělům (37) 14:25 Kulatý stůl na téma: Domácí péče (Farní

charita Starý Knín) 16:00 Zpravodajské Noeviny 16:10 Příroda a Natura 2000: Ptačí oblast Beskydy, EVL Niva Morávky 16:40 Přírodní záranky Evropy (10): Místa mýtů a legend 17:45 Óda na... 18:05 Křížová cesta XX. století - Lhotka 18:25 Noekreace aneb Vandrování (25. díl) 18:35 Myši na scénu (21) [P] 18:50 Atlas Charity (18.díl): Hnojník (Dům s pečovatelskou službou) 18:55 Angola země afrického snu 19:15 Příroda a Natura 2000: Děhylovský potok - Štěpán, ptačí oblast Poodří 19:50 H2Onews [P] 20:00 Z pokladů duše [P] 20:05 Noemova pošta 2010: březen [P] 21:35 Kalvárie Moravská Třebová 21:50 Křížovky (4) - Mons. Jaroslav Škarvada 22:25 Noční univerzita: Otvíral jim písma - P. Aleš Opatrný ThD. 23:20 NOEparáda (50. díl) 23:45 BET LECHEM - vnitřní domov (4. díl): Martin Kříž 0:00 H2Onews 0:10 Stalinova kariéra (1/5): Rusko od Romanovců ke Stalinovi 0:40 Přejeme si... 1:00 Poslech Radia Proglas [L].

Sobota 13. 3. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 H2Onews 6:15 Hlubinami vesmíru s Janem Hovadem 6:55 Čtème z křesťanských periodik [P] 7:05 Jako hořiččné zrnko (1/6) 7:50 Krásy Čech a Moravy (18/23): Nelahozeves, Veltrusy 8:20 Zikův svět zvířat (9. díl): Opičí svět 8:45 JuniorTV Kopřivnice (2. díl) 9:05 Noeland (14. díl) 9:35 Přejeme si... 10:00 GOODwillBOY IV. (5. díl) 10:40 NOEparáda (50. díl) 11:05 Cesty za poznáním: Palác Dolmabahce, Palác Phaistos, Chrám Tian Tan 11:35 Atlas Charity (18.díl): Hnojník (Dům s pečovatelskou službou) 11:45 Myši na scénu (21) 11:55 Z pokladů duše 12:00 Angelus Domini 12:05 Planetshakers (2/2) 13:25 Zpravodajské Noeviny 13:35 Bez hábitu (10): Kapucíni 14:40 Přírodní záranky Evropy (10): Místa mýtů a legend 15:30 Příroda a Natura 2000: Děhylovský potok - Štěpán, ptačí oblast Poodří 16:00 H2Onews 16:10 Noekreace aneb Vandrování (25. díl) 16:20 Kapka v moři 16:50 Léta letí k andělům (37) 17:15 Křížovky (6) - Miloš Bok [P] 17:40 Čtème z křesťanských periodik 17:50 Jako hořiččné zrnko (1/6) 18:35 Myši na scénu (21) 18:45 Óda na... 19:05 Kalvárie Moravská Třebová 19:25 Nedělní čtení [P] 19:50 Nová Indie 20:00 Z pokladů duše [P] 20:05 Cesta k andělům (25) [P] 20:45 Noční univerzita: Když mě to v kostele nebaví - P. Vojtěch Kodet, ThD., OCarm. [P] 21:40 Čtème z křesťanských periodik 21:40 Frano z Malésie 22:10 Čtème z křesťanských periodik 22:25 Nedělní čtení 22:50 Flauto colorato 23:50 Hornolidečko - Valašská Polanka 0:00 Zpravodajské Noeviny 0:10 Kulatý stůl na téma: Domácí péče (Farní charita Starý Knín) 1:40 Poslech Radia Proglas [L].

Neděle 14. 3. 2010: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 H2Onews 6:15 Evangelium [P] 6:25 Nedělní čtení 6:50 Barva zaslých růže 7:05 Jako hořiččné zrnko (1/6) 7:45 Křížovky (4) - Mons. Jaroslav Škarvada 8:25 U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (22. díl) 9:25 Evangelium 9:35 Příroda a Natura 2000: Děhylovský potok - Štěpán, ptačí oblast Poodří 10:15 Mše svatá z Čadce [L] 11:15 Cesty za poznáním: Luxor 11:25 Křížovky (6) - Miloš Bok 11:55 Polední modlitba se Sv. otcem Benediktem XVI. [L] 12:15 Čtème z křesťanských periodik 12:25 Zpravodajský souhrn týdne 12:55 Přejeme si... 13:15 Děti 13:25 Pro vita mundi (42): P. Jan Mach 14:10 Křížová cesta XX. století - Lhotka 14:30 Cesty za poznáním: Krimmler Wasserfälle, Selours Game Reserve, NP Black Canyon 15:00 Noční univerzita: Když mě to v kostele nebaví - P. Vojtěch Kodet, ThD., OCarm. 16:00 Evangelium 16:10 Zikův svět zvířat (10. díl): Srstnatí přátelé 16:35 NOEparáda (50. díl) 17:00 Noeland (14. díl) 17:30 GOODwillBOY IV. (5. díl) 18:10 Mezi obětavými rukama a srdcem 18:45 Kapka v moři 19:15 Cesta k andělům (25) 20:00 Z pokladů duše 20:05 Octava dies (566): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] 20:35 Noekreace aneb Vandrování (26. díl) [P] 20:45 Camerata Janáček [P] 21:55 Nedělní čtení 22:25 Kulatý stůl - Ekvádor a Souostroví Galapágy: Putování modrou planetou 0:00 Zpravodajský souhrn týdne 0:30 Hlubinami vesmíru s Janem Hovadem 1:10 Poslech Radia Proglas [L].

Římskokatolické farnosti Morkovice a Pačlavice vás zvou na **POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVU v sobotu 13. března 2010 v kulturním domě v Pačlavicích**. Přednáší **P. Miroslav Hřib**, farář v Nezamyslicích.

Program: 8.45 – zahájení – ranní modlitba • 9.00 – I. přednáška, meditace • 10.30 – II. přednáška, meditace • 11.30 – modlitba bolestného růžence • 12.00 – oběd • 13.00 – konference, kněží odpovídají na vaše dotazy • 14.30 – III. přednáška, meditace • 15.30 – kající pobožnost a příležitost ke svátosti smíření • 16.15 – křížová cesta ve farním kostele • 17.00 – mše sv. ve farním kostele, závěr duchovní obnovy.

Přihlášky získáte na faře v Morkovicích, tel. 731 621 105 nebo po bohoslužbách v sakristii. Režijní poplatek činí 100 Kč. Přihlásit se můžete i na e-mail: faramorkovice@seznam.cz. **Do 9. března 2010** odevzdejte na faře v Morkovicích vyplněnou přihlášku i s poplatkem. Můžete se závazně přihlásit i telefonicky nebo e-mailem, poplatek pak zaplatíte na místě.

Česká křesťanská akademie a OREL jednota Slavkov Vás srdečně zvou na přednášku **PANAMERICANA – NA KOLE AMERIKOU**. Přednáší: Vítězslav Dostál. **Kde:** orlovna Slavkov u Opavy (areál fary). **Kdy:** pátek 26. března 2010 v 19.00 hodin.

Ve dnech **7.–9. května 2010** se uskuteční **františkánská pouť do Montichiari v Itálii – Rosa Mystica**, která je obětována za kněze, bohoslovce, řeholnice a řeholníky. **Odjezd:** v pátek 7. 5. 2010 v 16 hod. z Hodonína, v 18 hod. z Brna. **Příjezd:** v neděli 9. 5. 2010 ráno. **Cena:** 1650 Kč. Nocleh cestou tam i zpět v autobuse. **Sobotní program:** mše sv. v Dómě, domek a hrob Pierriny Gilli, obchod s devocionáliemi, mezinárodní slavnostní procesí se sochami a květinami ve Fontanelle (pořádá OPUS ROSA MYSTICA), česká mše sv., křížová cesta, osobní volno. **Odjezd do ČR** v 18 hod. **Pouť** vede otec Jaroslav Stíž. **Přihlášky:** Zdenka Hanáčková, Nová 103, 696 11 Muřetice, tel. 518 370 892, mobil: 724 751 856 nebo 720 382 976.

LITURGICKÁ ČTENÍ – pokračování ze str. 3

To se jim přihodilo jako výstražný příklad a bylo to napsáno jako poučení pro nás, kteří žijeme v době poslední. Když se tedy někdo domnívá, že stojí, ať si dá pozor, aby nepadl.

Evangelium – Lk 13,1-9

V té době přišli k Ježíšovi se zprávou o Galilejcích, jejichž krev smísl Pilát s krví jejich obětí zvířat. Řekl jim na to:

„Myslíte, že ti Galilejci, když to museli vytrpět, byli větší hříšníci než ostatní Galilejci? Ne, říkám vám; když se však neobráte, všichni podobně zahynete.

Anebo oněch osmnáct, na které padla věž v Siloe a usmrtila je: myslíte, že byli větší viníci než ostatní obyvatelé Jeruzaléma? Ne, říkám vám; když se však neobráte, všichni právě tak zahynete.“

Vypravoval pak toto podobenství: „Jeden člověk měl na své vinici zasazený fíkovník a přišel na něm hledat ovoce, ale nic nenašel. Proto řekl vinaři:

„He, už tři léta přicházím hledat ovoce na tomto fíkovníku, a nic nenacházím. Poraz ho! Proč má zabírat půdu?“

On mu však odpověděl: „Pane, nech ho tu ještě tento rok. Okopám ho a pohnojím, snad příště ovoce ponese. Jestliže ne, dáš ho pak porazit.““

Liturgická čtení

Neděle 7. 3. – 3. neděle postní

1. čt.: Ex 3,1-8a.13-15
Ž 103(102),1-2.3-4.6-7.8+11
Odp.: 8a (*Hospodin je milosrdný a milostivý.*)

2. čt.: 1 Kor 10,1-6.10-12
Ev.: Lk 13,1-9

Slovo na den: Přicházím hledat ovoce.

Pondělí 8. 3. – připomínka sv. Jana z Boha

1. čt.: 2 Král 5,1-15a
Ž 42(41),2.3; 43(42),3.4

Odp.: srv. 42(41),3 (*Má duše žízni po živém Bohu, kdy už ho spatřím tváří v tvář?*)

Ev.: Lk 4,24-30

Slovo na den: Ve svém domově.

Úterý 9. 3. – připomínka sv. Františky Římské

1. čt.: Dan 3,25.34-43
Ž 25(24),4-5ab.6+7bc.8-9

Odp.: 6a (*Rozpomeň se, Hospodine, na své slitování.*)

Ev.: Mt 18,21-35

Slovo na den: Odpustit svému bratru.

Středa 10. 3. – připomínka sv. Jana Ogilvie

1. čt.: Dt 4,1.5-9
Ž 147,12-13.15-16.19-20

Odp.: 12a (*Jeruzaléme, oslavuj Hospodina!*)

Ev.: Mt 5,17-19

Slovo na den: Jimi se řídit a jim učit.

Čtvrtek 11. 3. – ferie

1. čt.: Jer 7,23-28
Ž 95(94),1-2.6-7.8-9

Odp.: 7c-8a (*Kéž byste dnes uposlechli jeho hlasu: „Nezatvrzujte svá srdce.“*)

Ev.: Lk 11,14-23

Slovo na den: Zbraně, na které spoléhal.

Pátek 12. 3. – ferie

1. čt.: Oz 14,2-10
Ž 81(80),6c-8a.8bc-9.10-11ab.14+17

Odp.: srov. 11.9a (*Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, slyš můj hlas!*)

Ev.: Mk 12,28b-34

Slovo na den: On je jediný.

Sobota 13. 3. – ferie

1. čt.: Oz 6,1-6
Ž 51(50),3-4.18-19.20-21ab

Odp.: Oz 6,6 (*Chci lásku, a ne obět.*)

Ev.: Lk 18,9-14

Slovo na den: Zakládali si na sobě.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

6. – 13. BŘEZNA 2010

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 7. 3.		PO 8. 3.		ÚT 9. 3.		ST 10. 3.		ČT 11. 3.		PÁ 12. 3.		SO 13. 3.	
Antifona	270	299	270	299	270	299	270	299	270	299	270	299	270	299
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	270	300	271	300	272	301	271	300	272	301	271	300	272	301
Antifony	338	376	1046	1165	1062	1182	1076	1198	1092	1215	1107	1232	1123	1248
Žalmy	1030	1150	1046	1166	1062	1183	1076	1198	1093	1215	1108	1232	1124	1249
Krátké čtení a zpěv	338	377	342	381	345	385	348	389	352	393	355	397	359	400
Antifona k Zach. kantiku	338	377	342	382	345	385	349	389	352	393	356	397	359	401
Prosby	338	377	342	382	346	385	349	389	352	393	356	397	359	401
Závěrečná modlitba	339	378	343	382	346	386	349	390	353	394	356	398	360	402
Modlitba během dne:														
Hymnus	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302
Antifony	273	303	273	303	273	303	273	303	273	303	273	303	273	303
Žalmy	1035	1155	1051	1171	1067	1188	1081	1204	1097	1220	1113	1238	1128	1254
Krátké čtení	339	378	343	383	346	386	350	390	353	394	356	398	360	402
Závěrečná modlitba	339	378	343	382	346	386	349	390	353	394	356	398	360	402
Nešpory:														
	SO 6. 3.													
Hymnus	268	297	268	297	268	298	269	299	268	298	269	299	268	298
Antifony	336	375	340	379	1056	1177	1071	1193	1086	1209	1102	1226	1118	1243
Žalmy	1025	1144	1040	1159	1057	1177	1072	1193	1087	1209	1102	1226	1118	1243
Kr. čtení a zpěv	336	375	341	380	344	384	347	387	351	391	354	395	357	399
Ant. ke kant. P. M.	337	376	341	380	344	384	347	388	351	392	354	396	358	399
Prosby	337	376	341	380	344	384	348	388	351	392	355	396	358	400
Záv. modlitba	339	378	339	378	343	382	346	386	349	390	353	394	356	398
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

MYŠLENKY O RODINĚ

Benedikt XVI. • Uspořádal Lucio Coco • Z italštiny přeložil David Vopřada

Výběr z papežových myšlenek o rodině, jejíž základní principy jsou v současné době zásadním způsobem ohrožovány a zpochybňovány, ačkoliv jde o nenahraditelnou instituci v životě lidstva.

Paulinky • Brož., A6, 152 stran, 150 Kč

BIBLE A MORÁLKA • BIBLICKÉ KOŘENY KŘESŤANSKÉHO JEDNÁNÍ

Papežská biblická komise • Z italštiny přeložili Jaroslav Brož a Josef Hřebík

Dokument nabízí odpověď na otázku, do jaké míry a jakým způsobem zavazuje Bible jakožto sbírka starobyklých textů a zároveň inspirované Boží slovo v oblasti mravních principů a norm. Dokument je určen nejen odborníkům v oblasti biblistiky a teologie, ale svou srozumitelností a jednoznačností je vstřícný i běžnému zájemci o křesťanskou etiku, věřícímu i nevěřícímu.

*Karmelitánské nakladatelství
Brož., 130x200 mm, 208 stran, 189 Kč*

V DUCHU PRAVDY

Dominik Duka OP • Martin Leschinger

Kniha rozhovorů Martina Leschingera s biskupem Mons. Dominikem Jaroslavem Dukou OP je sondou do života této osobnosti, současné společnosti, historie, církve, královéhradecké di-

ecéze a v závěru dochází i na povídání o víře a o Bohu. Rozhovor se mj. zamýšlí nad nepopulárními tématy v historii církve: křížovými výpravami, inkvizicí, conquistou Latinské Ameriky nebo vztahem katolické církve a svobodného zednářství. Knihu doplňuje mnoho černobílých i barevných fotografií a jmenný rejstřík.

Martin Leschinger - Flétna • Váz., přebal, A5, 224 stran, 209 Kč

HOŘÍ DĚŠŤ ANEB ZPRÁVA O „AKCI K“, NOCI ZE 13. NA 14. DUBNA 1950, KDY MĚL BÝT INTERNOVÁN BŮH

Šárka Horáková-Maixnerová • Ilustrace Michail Ščigol

„Akce K“ neboli hromadné zatčení příslušníků mužských řeholních řádů na území Československa, k němuž došlo v noci z 13. na 14. dubna 1950, patří k nejhorším zločinům komunistické éry u nás. Více než dva tisíce řeholníků muselo opustit své kláštery. Rozptýlili se pak po českých a slovenských věznicích, kde si museli odpykat dlouhé tresty v krutých podmínkách. Kniha scénářistky Šárky Horákové-Maixnerové nechává mluvit autentické dobové dokumenty, které jsou otištěny celé. Dokumenty doprovází střídmý, ale působivý komentář, obsahující přehled nejdůležitějších událostí předcházejících „Akci K“, citace pamětníků (opati Bohumil Vít Tajovský a Anastáz Opasek), intimní meditace a další texty. Kniha je rozčleněna na čtrnáct zastavení křížové cesty, každé z nich je ilustrováno obrazem malíře Michaila Ščigola, jehož expresivní malba dotváří výtvarnou podobu této působivé knihy.

Vyšehrad, spol. s r. o. • Brož., 165x239 mm, 272 stran, 298 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

771 11 Olomouc 1
147/2002
P. P.

D + 1

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1